

Ilmub 2 korda
nädalis.

Olewik

iga teisipäeva
ja reede hommikul.

24. aastakäik. 15. juulil, 1905.

№ 54.

Teilmise hind:

Aastas postita	2 r. 50 k.	—	postiga	3 r. — k.
1/2	"	1	"	25 " — " 1 " 70 "
1/4	"		"	65 " — " 85 "
kuus	"		"	25 " — " 30 "

Üksik number 3 kop.

Kuulutuste hind:

Petitrea ruum 5 kop.
Adressi muutmise korral on 10 kop. maksta
ja endine adress üles anda.
Toimetuse ja talituse adress: Kopee, Анфа.
Olewik. Kastania uul. Nr. 59.

Leo Tolstoi

Kröitseri sonaate.

Iga täiskasvanud, terve inimese elus on
abielu ja kõigil lehel, mis abieluga ühenduses
sejab. Inim tähtsus, tjebranis kultuura riitides,
tus uis, teadus ja tõeheid kõigile teatud viisil panewad.
Mis krohw Leo Tolstoi, üis meie aja tähtsamate kirjauitku-
dest, abielust arwab. Isele ütles ta oma Kröitseri sonaates.

Kröitseri sonaate on saada igast suuremast
raamatutankluselt.

Kes 34 kop. makides meile saadab, sellele saadame
raamatu koju kätte.

Olewiku raamatuäri
Jurjewis, Kastania uul. № 59.

Kuulutus.

Kastre-Wõnnu

wallaewallitsas müüb 19. juulil j. a. kell 10
hommikul lohalites wallamajas endile
Kastre wagaši wotija:

86 tjetw. otre
148 tjetw. kaeru

otsjoul-wotijil enampastamije teel.
Wotija wotjaandmine 20. juulil.

Wallawonem: S. Ant.

Kostilapsed,

poiss- woti tütarlaps d leidawad lahtet
wasimwotmiste Kastania wallitsas
№ 79 fortier № 13 ja 14. Oupinije
jaois on tjebruline tuba ja kosti-
rata wõib oiait eht ta kõiit toba-
alnetega tajaiba. Wähemat teadmiste
funtsional annab

M Eisenschmidt.

Jurjewis, Kastania wallitsas № 79
fort. 14.

Kahtwa wallas Suure-Weertfus,
tarwitab seppameister

õpipoissi.

Üingimised suuinaal eht kirjauitkult. Nr.
4p. rop. Берро, Казанская по-
лости. St. Starpien.

СТОЯНИЕ СЧЕТОВЪ ЮРЬЕВСКОГО БАНКА

30. июня 1905 г.

Антивъ.

	Руб.	Коп.
Касса	81703	93
Суммы въ д. утѣхъ 6 пазъ	200000	—
Учѣтъ выслѣдъ	1017813	51
Купоны и вышесказанн. изъ тѣхъ дѣлѣныхъ бумагахъ	14861	37
Суммы подъ залогъ:		
Цѣны на бум. гарант.	47801	—
и на гарант.	126594	—
и отъ обант.	32903	—
За товары	4300	—
Цѣны на бум. (изъ конскъ руб. 259,762 — нѣд. нѣд.)	358378	35
Особые вышесказанн. счета:		
Кред. подъ обант. 1/2, 6 гар.	52720	48
" " " " 1/2, 6 гар.	14 837	61
" " " " 1/2, 6 гар.	564907	06
" " " " 1/2, 6 гар.	236.95	05
Корр. по счету:		
1) Lo to:		
а) ирланд. подъ обант.		
" " бум. гарант.	10320	43
и ирланд. подъ обант.		
" " бум. гарант.	—	—
и ирланд. подъ обант.		
и ирланд. подъ обант.	25586	74
и ирланд. подъ обант.	20934	09
2) No tro:		
а) вышесказанн. суммы въ распоряжен. банка	209838	46
б) ирланд. на комиссию	209672	72
Противъ голландск. выслѣдъ	724	57
Залежи банка	42000	—
Противъ по вышесказанн.	—	—
Товары въ раск. на	19380	98
Раск. на посылку посылку	1397	20
Раск. на посылку посылку	8921	15
Комм. ионы выслѣдъ	4 583	91
	Руб.	3285599 58

Пассивъ

Основн. ил. капиталъ	180000	—
Залежи ил. капиталъ	259877	55
Выслѣдъ:		
Ороч. на	1 69944	—
Ороч. на	1 390	—
Всѣхъ на	39.02	—
Также въ счетъ	617295	01
Корр. по счету:		
1) Lo to:		
а) ирланд. суммы въ распоряжен. банка	137779	55
б) ирланд. на комиссию	51778	63
2) No tro:		
Оу имъ выслѣдъ, въ бан.	561	53
Учѣтъ выслѣдъ проценты	1515	26
Противъ проц. дѣлѣныхъ бум.	8426	62
Счета проц. и комиссию	69781	08
Платѣжъ на дѣлѣ, служб.	60850	42
Перех. акция суммъ	8244	95
	Руб.	3285599 58

Юрjewi pankk lunastat ilma maksuta järgmistele paberite kaupadele
ja ka kustumise alla langenud paberid wälja: Järkowi põllupanga pank-
kirjad, Wiina põllupanga pankkirjad, Peterburi-Tuula põllupanga pank-
kirjad, I. Wiina pankkirjad, Eestiima pankkirjad, Liwimaa lin. rahipoteegi pank-
kirjad, Riia hipoteegi pankkirjad, Kaaseme Vene juurdewee raudte ehitus-
kirjad, I. ucrasme linna-hipoteegi pankkirjad ja wõtab kõik wõlatusi annu pe-
rida kistutamise wastu kinnitades

Jurjewi panga seis

30. juni 1905.

Panga pärim.

	R.	K
Kassa seis	817:3	93
Teiste pankade j. elow. sum.	200:0:0	—
Wekslite diskonto	1017613	51
Kupongid ja kassutatud hinnapaberid	14561	37
Lainuke antud:		
Wälja p. kinnitat. hinna paberite wastu	47801	—
Kinnitat. paber. wastu ja wõla-obligatsioonide wastu	126594	—
Kaupade wastu	32903	—
Wäärtpab. pool seas in- gawek.kapit. 259 762, r.)	43:0	—
Era liikuw arwe:	358328	35
Laen. kinnitud wäärtp. w.	58770	48
Kinnitatamata	14085	60
Wõlakinnitustele	564917	06
Weksl. ja kauba wõlat	236095	05
Mittewõlgunud wõlgasid:		
1) Nende arwel:		
a) Wõlga antud riigi p. kinnit. pab. wastu	10320	43
Wõlga antud riigi p. kinnitam. pab. w.	—	—
Wõlga antud kauba wõlatum. wastu	25586	74
b) Aruti kinnit. wõlga ant. summad pank	20934	09
2) Meie arwel:		
a) Wabad a pang. tar	209838	46
b) Maksun. saad. weks	209672	72
Protesteeritud wekslid	724	57
Panga omak	42 00	—
Ho ushade kaand	—	—
Kulu	19380	98
Tagastim. wõlgumiseks	1397	20
Wõlg. wõlg	8921	15
Incasso-Wekslid	4 583	91
	Rü	3285599 58

Pangast pärima

Põhikapital	180000	—
Tagawarapital	259877	55
Hoiurahad		
Tõttawõlgad	186944	—
Tõttawõlgad	1 390	—
Edasikõlalt kuulutam. ja kõlalew. arwel	39.02	—
617295	01	—
Mittewõlgunud nõudjad:		
1) nende arwel:		
a) Wabad aem. nõu- jate tarwitada	137779	55
b) Maksun. s. wek. id	51778	63
2) meie arwel:		
Panga wõl. summa	561	53
Maksatavd intressid	1515	26
Sissapan. ute intressid	8426	62
Intressid ja provisioonid	69781	08
Ametit. panki põhjuskap.	60850	42
Wahw.konto	8244	95
	Rü	3285599 58

Direktorium

Maad

omadalt müüa, ehk rentida müüa, 15 bršlat.
Kubaneck. obi. Selenne. Innohen.
Tolbasinnek. uyard, kauru teeb emanit
Nowgor. rub. Nink. ja d. St.
Lobany. im. Pribowa. Jutani Toma-
sow. Jochmush.

Kirjanduse sõpradele tähelepanemiseks!

Järgmised raamatud on Kuresaare
Liivi raamatukauplusest saada:

- 1) A. Saal. Priuse ja isamaa
eest. 60 k.
- 2) A. Saal. All ilma saladused 15 .
- 3) L. Peera di. Nõmme saar 15 .
- 4) A. Tasane. Kasuprog . . . 15 .
- 5) M. Koppel. Aia-õh-katekhe-
sis. mous (piltidega) 25 .
- 6) Baltimaa kõrtside ajalugu . 5 .
- 7) A. Lugowoi. Wõrdlused
ehk Police verso 30 .
- 8) Potpenko. Neetud kuulus 15 .
- 9) Naschiwin. Hundid 15 .
- 10) L. Kielland. Kirikumõisa
Rebekka 15 .
- 11) Sienkowitsch. Wõitja . . . 15 .
- 12) M. Joksi. Odaw tüdruk . 15 .
- 13) Wirurannast ja kaliwal ast 20 .
- 14) Looduse rahwastest (pilti-
dega) 25 .
- 15) Joksi. Hoiu-asterahwa eest 15 .
- 16) Leo Tolstoi. Krõitseri so-
nante 30 .
- 17) Mann. Kallamaal 15 .
- 18) Iwakow. Saladusline pü-
randus 15 .
- 19) I. Sarw. Soosia töötamas 15 .
- 20) M. Renward. Hiline ka-
hekus 15 .
- 21) Nashiwin. Odawd inimene 15 .
- 22) Kudak. haiget rawit-ed? 15 .
- 23) Nashiwin. Kodu eal . . . 15 .
- 24) Meelelahutuseks lastele 10 .
- 25) Toiwoti Schopani päriu-
dium 15 .
- 26) Mäurus Joksi. Waranduse
hädad 15 .

Mis mõiks kodufooli asemele astuda.

D. R.

II.

Kirjelatud koolipoissi tähele pannes tulid mõtte peale: Kas ei oleks palju parem, kui kodufool ära laotataks ja lapsele täiesti ette walmistamataki fooli astuavad. Earnasti armamist olen ka veel paljude kooliõpetajate käest kuulnud, kelledega tähendatud asja üle kõnelestin. Kuid siiski juba, et kodufool ära laotataks, ilma et selle asemele midagi muud asuks ja õpetamine ainult meie praeguse kolme-talweliisilafufooli hoolets jäetaks, kuju lapse 10-aastia wanusest astuavad, ei wõi ma ta soovitada.

Asja peale laste-taswamatusest küsijest wõadates, oleks kodufooli ära laotamine (ma ei mõtle siin mitte praegust puundistatut kodufooli, kus lapset walmitsejelt ristitud jaawad) otse kahjulik. Kõhju, mille lapset kodufooli ära laotamise läbi jaawad, selgib siis, kui küsime: Mis teewad lapset kuni kümne aasta wanaduseni? Kes laste taswamatusega wõibest lähebki tutaw, teab selgesti, kui warasult juba nendes puu tegewad olla tärab. Misjuguine poeglaps ei soowits enesele noaga wõi kirmega midagi teha, wõi ei katkust enesele kausi mõnda loomastest sepijeda. Tütarilapsed armaatamad kõige enam nukubega mängida, seega endid tulemaie elu-tuslele teadmata ette walmistades. Seelab wanem lapsele niituguse tegewuse ära, üteldes: "Mis ja midu noaga hüüab, lõikab jorme ära ja teed prügi põrandale, jarnasefti tõõft ei tule ju ometi midagi wõtta, seija ometi natuke aega wagu!" — siis tähendab jee juht niitama palju, nagu ütles ta lapsele: "Ma pole sind sellest sünnitanud, et sinust wabalt tõõtajat inimeste taswatada; ja pead nagu tunnistat niitama nurgas wõguft jeeima, kuni ma sind tarwitada wõin, sind siis üies krawwin, et tiffuma wõib hofata.

Nagu lapset tegewuse-hinnu leida, niitama tõusf temaf ka juba õige

warasult isu teadmise järele, ta igatseb kõigist asjust aru saada. Misjuguine laps ei paneks wane-matele alati igatuguseid küsimusi ette? Mende küsimuste hulgas leidub siil sagebaste niituguseid, mille peate wanem aluult naeratama peab, kuid isthi lõbife üle lapse huulte ka jarnane küsimine, mida kuundes wanem kõhtudes peab ütle-ma: Minul eneselt ei oleks wõga tarwis juba teada, kahju, et ma juba weel pole teada saada püüdnud.

Kõõgi lapse küsimiste peale ei saa siil wanem wastata, laps ei jaaks mõnest asjast ka kõige parema teletamise juures aru; kuid laiigi ei tohiks wanem lapsele nii kõsta: Mis ka kõigist asjust järele pärib, jul pole juba tarwis teada, ja ei saa jellest aru. Laps ei teaks siis, mida ta teha tohib, mida mitte, ta jääb araks, ei julge seega edaspidi wanemate käest enam midagi küsida. — Soobuge kõige kallim anne, — edasijäamiste-püüe, — oleks seega juba raske hooft jaanud.

Küsimine wastus, mis wanem lapsele teatud juhtumisel anda wõib, — oleks jargmine: tunnata weel natutene, tahen pea luma, toon kulle jeeft aabitsa, õpetan jino lugema ja nis wõib ja lugemise abil ise kõigist asjust aru saada, ilma et jul tarwis oleks kõite minult küsida.

Kas leidub palju niituguseid lapsi, keda jarnane lubadus ei rõõmustaks; misjuguine laps ei soowits küll targaks inimeks jaaba; kes lastest ei tahaks lugeda ja kirjutada mõista?

Ütleksime nüüd lastele: Teie peate nii kaua ootama, kuni kümne aastat wanaft saate, siis lapete fooli ja seel wõite alles õppima hakata, — siis oleks jee jellest natutulest weel palju kirmem, kui wanem lapsele, kes temalt juba palub, kofats: Ma tean jeda siil wõga hästi, et jood jinu termisele ja kehaliie kojumisele üitarmiline on, aga ma ei wõi jina midagi parata; ja pead nii kaua ootama, kuni määratud jöö-ga tuleb, ennem ei wõi ma sulle raapustest anda. Kuue- wõi jeeisme-aastane laps "wõib" juba õppida, ta "tahab" ta

õppida, ning seepärast "peab" talle õppimise wõimalistust tehtama.

Seelab wanem lapsele noaga niferdamise ära, siis mõiks juba eht weel kuidagi wabandada, jeeft jellest tõõft ei tule ju mingit siimapaistwat tulu, — aga tas wõime juba ka õppimise kohta ütelda? Noorus on siilwi-aeg, termw pãras-tune eluiga lõikuseaeg. Saadab laps kolm wõi neli nooruse-aas-tat, mil ta õppimiseks juba täiesti kõlbuline on, katuta mõõda, siis mõiks jelle kohta nii ütelda: Kelli siilwi-põewa on tõõta ära wõitnud; tegemata jactud tõõd pãrast ära teha on wõimata ja seepärast peab lastleja termw aasta otja igatford hirnuga jöögilanda istuma.

Kirwan tarwitleks siin weel kord tähendada, et lapse õppimise-hinnu jelles eas kui drn taimetene on, millega wõga ettewaatlikult peab ümber taima: Mõte ei tohi kunagi taimetefelt ladwast sinni wõtta ja jeda ülespidi wentiama hakata, et ta rutenime pifats sirgutis ja meile wõremalt wilja saadma hak-taks. Kinnutene tõõ, mis meie tai-metefele juures te-a wõime, on jee, et meie tema eest igapõiti hoolitseme: jeda lastame, wõetame, jeda kõigi tãpjuiste tuitte ja siilma eest hoo-lega taitseme, — temale taswamise wõimalistust teeme.

Mis on suuremal hulgal lastel fooli iules õppimise-hinnu juba täiesi kadunud ja raamat nette hirmu-asjaks jaanud? Kõõgi nad koolis ka weel hoollega õpivad, siiski mitte jellepãrast, et nad õppida "tahawad," wõad et nad õppima "peawad." Ma olen üsna kindel jelle peale, et jekk aluult mõistima ta tõdune õpetamine (waata B. Leis "Kodufooli") jääbi on.

(Jãrgneb.)

Maata inimeste palwekiri.

Alileisawa mãrgukiri on Rõngu ja õmberianofete kõikefondade maata inimese poolt niitpõrue-fõuntetseft jaat-mistest kuttu teatud:

Kõõteõrgema manifesti põhjal 18. weebriarft 1905. a. on meil, alitirpituand Kuwi indermangu Jãr-

jewi freisi maata talupoegabel auu
kõigealandskumalt Teise järgmiseb
armamise ja soowib meile eluforra
parandamise kohta läbitaalamiseks
ette panna.

Meie praegune eluford on mõ-
nata mütis. Meil puudub so-
daste ka see, mida elu ülevaipa-
mises tingimata tarvis on: mei-
el ole arutist mibagi jüüa ega
teiga nurga, nittama ka föge müt-
samat purfa, tühü tuule ja tormi
est marjule minna. Mütugune eluford
on paljude mele hñiseli puuduste
tõttu teffinud.

Kõigepealt -- meil ei ole maad.
 Ilma maata põllutöödline on täiesti
 maamatonis wõimul oln. Tema töö-
 waewa tajutakse wiimase wiimatu-
 senti odawasti, sest niipea kui ta
 oma seisuorra parandamiseks julg-
 räätsima hakata, kihutatatakse ta koha-
 pealt minema ja ta jääb ilma pea-
 warju ja elu-üksipidamiseks abinõu-
 deta, sest kei tõid on täiesti pere-
 mehe wõimuses. Kuib selle peale
 waatamata majajame meile ühes
 nuntubega ähtsõnabade ja kroonu
 hõaks maksusi ja tanname kohustusi,
 näitajeks wäetensistuse-sõhuseid.
 Meie oleme kohustatud oma kõige-
 paremal eluajal Keisri ja Roomaa
 kaitstaja riidabesse astuma, meile kal-
 list aega raiskama ja sõja-õrrol werd
 walamine ning temist saotama, kuid
 kodumaale tagasi tulles ähwardab
 meid kiiama ja nälja-surin, sest meil
 ei ole kõige wäheamat, mille abil
 ja kus siis elada. Meie julgeme
 mõelda, et niikuigane olusord jutu-
 gi isoomiis ei ole. Et meil kogu-
 trid on, peab meil ka diguseid ole-
 ma, kõigepealt aga digus inimehe
 maabi elada. Et meie wiletsasti
 elufuorast wälja saada, on meile
 kõigepealt maad tarwis.

Sellepärast palume sõige aland-
litumalt, et meie maod antaks.
Maa, i. o. niisugused maatülid, na-
gu peretonna ülespidamiseks tarvis,
peab meie paraja hinna eest mää-
ramata aja peale tarvitada antama.

Prate selle kaame meie aru, et
meie elus ebasüdamiselt tingimata
teadusi (haridust) tarmis on. Selle-
pärast on meil au kõige alandliku-
malt paluda, et meie juures koolide
seisundit parandataks, nõnda et
koolidele võimalik oleks ilma ma-
maks oma lastele wägemalt head

algaribusti anda. Stub kõigepealt
palume, et foolideks õpetus Gesti
keeles sisse seataks, sest ilma selleta
on lastel foolisõimimine peaaegu
asjata waewamine.

Peale selle on tungimast tormis, et lubata's oma pühnikse harutamisteks kottu koguda ja seltskondse ühineb, niisama ka, et pitarimata sõne- ja trüümbadus maksma pandaks. Selle wabaduse puudumine mõjub väga kahjuliselt meie seltskonda paranemise peale: mette näib jee seinaks, mis meid haast ja mõttelikult elust ära lahutab.

Kõik inimesed on tarvis kõigile ühiseajalustile tunnistada. Minge isikustigi ega vorandustisi eesõiguseid ei tohi olla. Küüri on, näitajeks, rikastel ja jõukatel talupojadel ühisvõrdselt asjaajamiste juures korraldusele tooni alati enamus ja nad sunnitud meid niisama palju vallamafu mafsma, naan nad te mafsma, mis sugugi dige ei ole. Niisama võib seka Keiserliku Stõrguse poolt lubatud rahwaseisukõrde kogus sündida, kui mitte tõlgi eesõiguleid ära ei saotada.

Lõpetaks on tingimata tarvis, et meile lohusõjamaine majusta oleks ja et asjaajamite-leeleks Eestis lehtetaks. Meil on nüüd alati raske mingib teateid saada, niisama ei saa meie ka lohusõ sõite ära jelle-tada, nagu tarvis oleks, jesi tõsi et junda sunnigi otsesõnaga kõne ajeti täita. Seda mõis kõigi malituste-ajutuste kohta ütelda. Paljudele meile on ka kõige pisem malis lohusõjamite eest täiesti üle jõnn, ni-ile tõttu meil mitte mõimalis ei ole igal tarwilisel korral lohusõ tähti dilahti otlina minna.

Siguje ja riigi tekkimine.

Prof. Wenger't färele.

Meie ees seltsab praegu ajaloo
näitlavalde termis rida riitvõid õige
nii meilesele vältimusega. Riitvõid nende
silemiste õigustiste korraldust liigemalt
tähele pannes teame, et nad oma
vaimuliste kirjade hõltsuuduste peale
vaatamata õige üheleühtsuse on. Nad
on kõik sellepoolest ühesarnased, et
nende elanikud liitidesse on jagatud,
teeldest aadeli, vaimulike, sõjamehe-
ja ametnik-kehtsuse sõja vahel.

paigal ajunab, nendele järgnevad oma olulorra headuse poolest faup-
lelate, tööstuse- ja maamomifitubede
liigib, tolmambal fohal fellamaw
rauba n atmilised jahid, õpetlojed ja
fufufitufid, kuma wtoiafaj, fõige
wiffelamaf afimel fureed töölmitime-
hriqad on. Niiqigufi oluforra tä-
hele pannes, tõufib küfinne: fufidaf
on fee imelil afufuf teffimud?

Steegi et kunne ilma ehitajameestri plaani, et tea, misaiguine ford tema arvamise järele meie sobuks, moatera pinnol walitsjema oleks püdanud. Atnuul arwamised on selle kohta olemas, kuidas riikline olu on tekitnud ja mis ahtu! ta seisab. Arituagustest arwamistest on taaduse- limes laus kõige tähelepanemise- wäärilistest, sest et nad wiimaste aastajadade jooksul suurema poliitilise tähtsuse on omandanud. Need on nimest a ja l o o l i s e j a l o w m u l t i u diguse tekitamise d- p- t- u- j- u- d.

Alajoolilise diguse õpetuse
võttehoibaste arvamise järele on
õigus ja riik rahva maimu, s. o.
iga rahva isikolise maimilise iseloomi
hinnitunud. Õigus ja riik on selle-
järele isemefeh, ilma sellest isikilise
mõjuta tekkib. Kuid ajaajoolil
harilise diguse förmale seaduseand-
mine ja diguseetadus astub, siis
on nende pa-ileesamine aabedeta juba
olemasolevat rahvaõigust hinnitad.

Zoomulife digu, õpetuse
mõtte fääb ajaloolisile diguse fooli
arvamisile otse vastu. Viimale
seletule poolthoiabte arvamise jä-
rdele on riik tõdemistunde vastastikusi
tepingu riiki, nii fääs fäästihelbeline
tüüpis. See vastastikune olund
hoitakse fa väärastile riigi edenemise,
mis vägimõõla mõju all jäännib, ajal
alal; nitalama on fa fää nleandmine.
ehk fa riiki tunagi tõõse oisurra
mõju al tal wabaks jaada ei wõi,
seaduseandja waba otsustamise mõju-
ma alusel; seadusi endis tuleb aga
üldisilise riigilõbottuduse tahtmise
awastamiseks wabada.

Viimase arvaniise laitsejatest on tjeäranis kirjaniika, kes otse Brant-
suse suure määsu eel elasinwad, ni-
metada, näinijes Roussseau it.

Mjaloolise ilmawaate alusel seisawad isäranis need jeltiskonnapjad, kellele praegune õigustline kord kätulil on ja kes jeda jellepäraft

alal hoiba sooviwad, kuna ebulised seitskonnaliigid ammugi ajast saadist loomuliku digulise teooriatega sõbrustawad.

Majaloofise edenemise õpetusega on harilikult orgaaniline ilmoist arusaamine ühendatud. Mitmasel seletuse mõde on selles, et digulisi forda ja riiki looma ja taimede organismusega (kehade sisse- seadega) võrreldakse. Niisugune sõrdu- lus on digi sootumal alusel, sest mille poolest on digusel ja riigil looma- wõi taimeriigi sünnitustega rohkem sarnadust, kui mõne teise keerulise nähtusega, näituseks masina wõi keemiliste ühendusega? Peale selle on orgaanilisel waatel see loogikaline puudus, et ta arusaamatat weel enam tundmata ilmutusega ära seletada püüab. Eest meile tunneme ju riikliku olu, mille sünnitamise juures meile ise ühes altame, rohkem, kui taimede wõi loomakehade ehitust ja tegemist. Et aga õpetus nii wäga laiale on laagnunud ja et mõned kirjaniitjad oma sõõdes seda kõrwajadumist pruugiwad, selles on isearatiseid tähtsib, praktilised põhjused, mis tema wõltsitud isearatise digulise ja riigiteadustes arusaadawaks teemab.

Tõepoolest on need põhjused järgmised. Orgaanilise seletuse järele sünnib järgmine waade riigi ja digule peale: nagu organismused teespädi wäga aegamööda muutuwad, nii edenewad ta digus ja riik alnult dige pikkamisi ja sel sibil, mis selle seiluforra läbi ära määratud saab, millest nad enne muutust oliwad. Muudugi tänuvad sellele armamile hääksilised muudatused riiki wästu, nagu Rooma digule malksompone mine seelajal ja Anglise riigiforra nit paljudesse Euroopa riikidesse wõtmiswõime, niisama Prantsuse todonilise, kriminal- ja sohtuleaduse laenamine. Kuid selge on, et orgaaniline teooria sellepärast tagurilise ja pea edasinihtumata edu sõpradele tugewaks taitseks on.

Jätkaritis waenuline on orgaaniline waade iga ühiselulise edule. Ühiselulise (sotsiaali) edu on selles, et poliitilised ja majanduslised e e s d i g u l i s e d ästtute seitskonna-likkide wõi -ojade käest ära wõetakse. Kuid iga edenemine loomulise organismuse üsttutele ofadele on looduse-seadus-

te poolt teatam toimetuse määratud: käst ei saa ära eest mõeldeda, jalg sõhu eest teebida. Sellest wõib ära saada, miks haritud ja jõudal liigib, kes meile seitskonnas ära ja sõhu eesõigustliki lohtast oma käes peawad, ammugi saadist oma kaastu- mestele orgaanilist waabet laela sunnida püüsiwad. Kõige wõnem niisuguse ilmaawaate poolehoidja on roomlane Menentus Agrippa, kes eesime Rooma linna plebejide (ala- ma, waele rahwa) „püha mää“ peale loimise ajal (494. a. e. Kr. s.) nen- bele herrode laulus kuulsa mõist- jutu sõnu wästu mäsajateist inimete sepa liimeteist rääkis, mille järele mäsüsilist tehnosjad enestele alnult tabju olla teinud. Rooma kehwaad inimeljed laisfiwad ka tõepoolest ene- selle loomana mõistuloo läbi ära hülutada ja asustiwad Rooma tagasi.

Ka loomulise digule õpetus riigi ja digule tektimiseit on peaaesjalitult joutate liitide seilufokalt tektinud. Eht temale küll sagebaste mäsüsilist tieloomu süüts aetakse. Mõlemad õpetused puituwad peaaesjalitult üle- üldiselt riigidigustliki forda, millest haritud ja jõudal seitskonna-likkide hoopis rohkem oia mõtawad, kui sehwemad elanikkude osad; sest wõ- mawad on lunnitid peaaesjalitult oma majanduslikist ja perekondlikist seil- forda kinnitada püüdma, kuna nad riigialitlilise wõimu oma täite püü- mistest alnult kui oma abindumist nende tähtsate elustiitide täitesaamileks ära laawad. Ja just sellepärast, et riik- lise digule süstijuseid laiemaid rah- wakkhiised alnult wähe hupitawad, sest nad ei wõi isiklikelt riigialitlil- mistest oia wõtta, wõiswad wanad ja uued kirjaniitjad ta kõige rahwa- waenulikkemaid riigialitlilise normi- ni kui rahwa waimu sünnitust se- lenda wõi neid rahwa awaliku wõi wõltsima nõuusolemise peale pö- hendada.

Teine lugu on eradigusega. Tema arendamistest wõtab tõepoolest terwe rahwas, ja mitte alnult riigiad elanikkude-ringkonnad oia. Suuremalt osalt saadawad laiemad rahwakkhiid ästt eradigule piirkonnas oma keh- wad ja liuta elupäewad mööda. Sellepärast ei sünni ülealmitumeta- tud õpetused kuldagi eradigule lohta. Juba eramandus, mis eradigule põhjuseks on, teeb waate eradigus-

lise olu kui terwe rahwa waimu wõi tohtimise sünnituse peale wõimataks. Seft mil kumel wõib terwe rahwa waim niisugusit eradigule forda sünni- tada, mis wäikele elanikkude-riiki laisfud suurema hulga rahwa koh- juseks taitseb? Ja kuidas wõib seda põhjendada, et määratu rõhmutu- hull awalitult wõi wäikeste eesõ- guiste lohta, mis ühedile wõimali- kuts teeb teistele liiga teha, oma nõuusolemist awalbas. Sellepärast ei wõi seletus, mis tõdeasjade peal põhjeneb ja mitte sellegi laibude taitsemisteks wõlga mõeldud pole, meile digustliki wõi ühiselulisi forda luit terwe rahwa eluamabusi kirjutada; tingimata peab õstulise tulema. Et see kord esialgu wägiwaltsel wiisil on tektinud ja et ta weel nüüdist suuremalt osalt jõnu peal põhjeneb.

Seda armamist wõib ka endise riigi ja ühiselulise forra murmise abil põhjendada, eht küll paljud sepingu, pärandise ja muude digus- liste üleilmelute forrad digule jõnu põhjal tektimist ära warjanud on. Näituseks wõib Anglismaal, kus digule edenemine loomulikumalt on jündinud kui monnermaal, suuremat oia ühiselulise ja eradigule seadusi normamine maalelungimite ajajär- jündmistega ära seletada. Kuid ka Euroopa monnermaal on riikide piirid, naa ja muude heade asjade taotamine sõbade, mäsude ja riigi- forra muudatuste ja nende tõttu jündinud wägiwaltsite olude läbi määratud. Ja lõõides maades, kui mitmesugune ka nende diguline edenemine on olnud, seilab ta praegu weel küll todonilise ja sõjaline riigiwõim iga wäheha kui digule taitsejaks.

Siisematel rahwa edenemise ast- metel põhjeneb suurem kult digus- lise forra muudatusid muudugi juba seaduseandmise ja mitte wägiwalla peal. Kuid need rahuli- sed muutused on siiski suuremalt osalt wäga tähtsijeta; eradigule piir- konnas, selles tähtsamas digule osas, on seaduseandmine wähemalt seilni alnult sellega rahul olnud, et ta wanad, jõnu läbi sünnitatud digu- led alnult wäliste muudatusega kinni- tas. Seaduseandmine ise ei ole aga muid kui ühiseluliste jöndude mäsugast, kes wõimafed seaduste mõtetele riigiad piirid määravad.

hingepalvet nende eest, kes pool aastat tagasi — 9. jaanuaril — Peeterburi rahutusel hirma saiwad. Storarikumisti ega rahutusi selle juures ette ei tulnud.

Zegafõnnumed omalt maalt ja wõderfist.

Ja. Kõbawere Alastikust. **Wae-nultne olek.** See ist, kes püüa-päewal lantsliski teistele jutustab „Andke andeks oma wihamestele.“ „Armastage oma siinusest naru hie-ennast“ jne., on oma abi ise, Alast-kuini föstri hr. Baatmani wastu nii wäenul fiks läinud, et ta teda amet-liku lohu tahab lasta. Selle woen-ud pööbus leibak Alastikust oluud rahutustega ühendub, föstri elu-maja on mõistamatistega ja meha-tillema mata wastu üle tee. Kiriku-dpetaja nõuab föstri, et ire teuale äles andku, kes herraste-maja af-nud fiksle wiskastawad. Föstri tunni-tele järele mõidots neid fiks tohu-likult koristada. Selle tooni täi-mine on aga mõiduta, fesi et toh-utab ranuti ääritse fikslede wene-kaie, kuuu järele enamiiste koi-uoored mehed o nand, feda föstier ei tunnud.

Mitksoopetajal olla uus föstri-ameti-landidat ja juba waimus, kes aga fegaduse-likumete arma oie-järele fiksle ameti peale kohane ei ole ja fellel fellest ja ettematun-ruis puudub. Tema elutule oli fienta ant püsnaa metia mõõra üherbulismaja ja metialoomade ning lindude meh itapaine.

Kirikupetaja arwamise järele ei olla fellest wiga, et tulewase Alast-ikui föstier oreit mändida ei oia. Elakafest mõida fellemees oreit mändida ja uus föstier tuult tolla, fuit ja omale ameti fäite borjutab. Praegune föstier on fegaduse lu-utpüüamise ja armastuse oiafne, fuita tema eruwatam alemis rahwa pidatule all feliob. Saob naba, fuidas kirikupetaja oma tooni wastu fegaduse tahtumisi fäide faat-ma haffob.

n. Auidas rikkaid maetaks. N. Luthereni-uritu ainukele fell — teine fell fäts ühe rikka fört-niku matufe-ajal lödki — helib, fesi praegu maetawa furun — rikka trahteripetaja eest on fellaalööjale

matufe-fella löömifeks fellaalöömfek-rahwa miastümmed fepifut ära maf-letud ja weel teine miastümmed fepifut pealekauba. Kell helib ja eemal teel tuleb piff matufetona nähtawale. Nngi ees on muft furaunafter toreda puufärgaga, mida neli musta hobu fegawad. Hobuste korwal fannuwad fuis mufes riddes farantondid. Sur-nuwanfci riid on piff riida fäidä, trostaki ja webu-wan'fci u fete matufeliftega. Rong wenib kiriku-fella faetel piffamisi furunala poole ja jääb wiimaks juuuaia wäruwa ette fefima.

Sin on kirikupetaja ja pafu andisimulifi matjad matufelifi ootamas. Suruufonfjad wötawad püntäqil wanfist fiale, kirikupe-taja algob waimulifku laulu ja „andis wenib rong furalaie.

Hana! waifib laul, algob matufe-jumalateenistus. Kirikupetaja fäidab lafurnud wenna fäds ja tegumifi, loowib lahtijale mufta-pouks rahulifi puhkamifi ja trööz-rib leinajaid wan'fai. Wiimaks föstjab ja foud aetafie ärmawet fä-tet mälaga fuit, hana! ertib färu-ros ja fäntale puidafie pafu to-geadub piraqsi. — Kirikupetaja fätab furun laulufatega ta t piqis-tades jumalaga ja läheb eemale. Rahwafaga haffob fäide minema.

„Mis pole toredad matufed?“ — fäid fegit praewaotafefi pool-fuunidawalt oma naabrilt.

— „Toredad!“ — wastab fäfi-taw bratskittwalt.

— „Ja, ah,“ — ütleb efimene heaf palutägendawalt, — rikkale tehafe föit: Talwel mefti färu-maks wenne fiant reele: rikka trahteripetaja matufele fäntu kiriku terne fähteloma rahwaks föit... Rääkida fäwamad neerdes eemale...

Matufed on fäpetarud

D. J. K. Tawastust 27 juu-til oli loholitu monopolize ja föstfi juures olema platfi peal worfif Beetrupäe a laot Weifed oli fannis röhkesti loadale toodud ja nende eest maffeti fa fannis föraet hindu. Et laot „elu-hollis-“ läbedal oli, fiks ei oluud fellefif-tefi ega felle tagajäredest puudus. Nidranis on fäin laadal aja aosta efimelid ja wiimafed fälinuorid ja tapelufetolmetajad üheb wenna-fib,

kes aina tapelufete päraft loadal näitawad fäimqal. Taskuwarqateft ei oluud fa puudus.

— **Endine Riim tuberner** Andr.-fettu Wafkow on 7 juulil Riiaf Beetr-urifile föites Wälgas peatanud, fäs teba Wene fefistow wastu mõnuud. Admefil püüaud talurahwa-afjafie fommifärtib Wäladuufow ja Riiafi, wiimane Riim-aa talurahwa minel.

— **Wäimaa mõisapidajale** wastafätkku fäntutule fäits maal rahutuste wures fäadapote lap-unde wastu“ On Riia maapäwa-rit afututud. Ta on juba oma tegumifi alanud.

n. Wõrumaalt. Mis hiljaks-jäämifel teha. Olin X fähtelonnas püümas ja föitku fa laulufele. Et ilm ja tee wäja halb oli, fäs fäime afent porfies. Kir fümöfäs fefetati peigemehele, et teda täna ei laulatatawat, fesi et ta tufelaga hiljaks jäänud. Wäna ei tahtnud jida afäda ja fätkin fa öme fat-uma, aga öige mis öige. „Öiete hiljaks jäänud,“ fefelab kirikupe-taja ja minqi wabandus ei aita. Siinpool on rahwa fäas wiifiks, et peigemees o na pumaliftega enne laulatust mõdäja poole fäidab, fuit fäs ühes kirikufte föidetakfe. See mõte waurib arga. Porfie tege, millef pumaliftte wäljandagine kirikupetajale tunniftu andis, olimegi föigeti pool tundi hiljemaks jäänud, kui fefelohane määrus fäis.

Et wabandamine midagi ei oida-nud, mis oli hea nõu fätsis, fesi ilma laulatamata ei tahtnud taqafi fa föita. Kääfäin fäs, kas kiriku-dpetaja minne fädrallife mafin eest laulatamifi ette ei wäta. See aitas löbe. Kääb, mis enne uhtelt püfi-tastus olijwad, fäitwad foh nähtawale, ja fuit ära oli määrutud, fuit pafu eramafin fufeb, fäime wiimaks felle püba talitulega toime ja wiimafe röödmifil minema föita, fesi nüüd oli meil ifka noorik ühes, nagu kirikuft laulatufelt fobu föites ferd ja fobus, ja fuit enam mõdä-ja, nagu fäs oleks oluud, fuit juq-tumifi hea nõu ei oleks fäinud ja fa tarnufift roga ei oleks oluud. Teaton afjafit ja fefite, et farna-ies bädas olejad ennafi afjata teaf.

Teim. fäs. Korb deefi ära afjata olema, ja andäa et wäl fäs fäita. fuit arg ära määrutud on, mit pumalifed fäituf la-ulatuf peamad olema. Eefiti määruft

aga ka his kinnipõhmine, kui isedaalised lahutamised, mida ette arvatavasti ei võeti, teie ette tulevad, ei ole mitte õige, üldarvits lingelajale poolt, teie sõhus on juht lepitult oleku läbi loogusele restultus olla. Kui aga raha pärast tehakse, mis palvete järele mitte võimalik ei olnud, siis on see täiesti hukkamäistatav. Nii lauseldes sümbuseid on, mis looguse ja hingelajale vahelise lõhe sümbus, misest ja need enam üle ei saa, teie hea meeleaga üle tahaks saada. Kui määrades suure hulga suurem pahanõutis kinnitatakse, siis on parem nende üle nõuda, kui see mitte mõistatse vastu ei läi.

— **Nasbes (Pälimaal)** ja ta naabruses olevatest mõistatsest olla tõdõlised 100 Rognui seisma jätnud. Rõnnetraabid olla ristitud.

— **Mis maksab Jaapani sõja wangide (Venemaal) toomine.** Välja arvatud on, et sõjavangide Jaapanist ning lauge idast sõjamäe ja sõige kraami arvatamine ülepea 32-miljoni rubla m kema tuleb.

— **Aliafi Wangide pögenemine.** Hiljuti olla Alia wangikojaft õue peal jalutuse puhul 38 wangi riiviks olewa väramaa lauba ära pögenenud, funanad enne ülewaatajat haawanud. 5 meest nendefti olla juba kinni wõetud.

— **Elbamis. Nalifakorrasus.** 7. juulil on mitu istut solme wõlaks jalu-tawa laiala peale kiviid loopima hakanud. Nende looti arvamisel jaanud üts, ameti poolest woorimees, mägigahawa, mille täite ta haigemajas ära surnud.

— **Moskwa linnaõuema Krahw Shuwalowi** mõrjusks on endine rahwatooldipetaja Kulikowski — sunnitõdõlise poeg. 1901. a. wõdetud ta jalatristloja faas-pidajana kinni ja saadetud ära Jatuiski maastonda, kust ta aga ära pögenenud. Snurwürfi Sergei Aleksandrowitschi tapmise puhul peeti teha selle tapja Soljajewi laasküübidafets. Ta wõdetud wangi, kuld ei klnblat jäätõdenust ei leitud, lastud ta wabata.

— **Sõjawäes hariduse tõstmine.** Sõjawäe-ministeeriumi juurde taedetamat isedaaliski komisjoni asutata, kes sõjawäes hariduse tõstmise küsimust harutamata peab. Praegune alamwõeliste kirjandusimise puudus amaldab halbu tagajärgeft, nagu seda praegune sõda tädesti näitab.

— **Kriemisti teatatatse,** et 7. ja pööri-pataljoni komanderi alneft pomm siõje wõjatud, mille läbi

komander pöritata saanud. Kesk pommist wõjatud — ei tea.

— **Jaapanlased** on Port-Arturius loomus-taewa „Boltawa“ woe seest wälja tõdnu-

— **Boltawast. Aasafake paha mõju.** Nagu „Rusit. Si.“ tunleh, olla Boltawa politselameister kät wälita annud, et kaks ratta-politsei-wahis olewat kawatat nende halwa mõju pärast politslei-ametnikkude peale lohtit lasta tulewad.

— **Wilburis** on 8. juulil eksplo-nabi peal shandarmiwallituse-ile-mat tõhust ja jalaft rasketati haawatud, nii et ta teisel päewal ära suri. Kirjategija on kinnit wõdetud. Ta olla endise kuberner Wiasojebowi surumamise-faife faas-tedaja, tõdõline Prokope.

— **Moskwas** hakkab uus Wene päewa-lest, nimega „**Muskoje Krestjanowo**“ (Wene talupoja-lestus) ilmuma.

— **Madruste soow.** Ühe Reerterburis olnuwa laewastiku etipashi wabrufes on ästemist palunud, et see luba annaks omalt poolt wallitud artileftitistitelt toidu eest hoolitseda. Etipashi komander andis luba ja nii hakkas üts roob wabrufes üts-jeikwalit koma ülespidamisse eest muretskema, kuna neile taskofti selleks raha wälja anti.

— **Peterburis** on wõetised paljudes wabrufistes 9. juulil 100 seisma jätnud.

— **Kostonis, Domi aäres** on Wene ja Saksa baptistid endid ühendanud ning ülesühijes palwe majas jumalateenistust pidanud, kuna nad seda enne eraldi tegiwad.

— **Warhawas** on jumalameistatut Stepan Orlisija üts pöödnud.

— **Soomuslaewa wettelaskimine.** Balti laewastikurite-fobes Peterburis loetatud ottsbri-fuus soomuslaew „Imperator Bawel I.“ wette, mis sõige juurem laew Wene laewastikus saada. Ta laudmife-jõud olla 14,500 tonni.

— **Moskwas** tabelatse kōit politselwallituse hooned ümber ehitata, mille pealt 2-miljoni rubla tarwis läheb.

— **Mustamere laewastikus** wõdetatse põhjalikta uuendust ette.

— **Laewade-õskmine.** Gomb. R. R. Ich. teatawad, et Wene teede-minister Hilow Hamburgis 40-miljoni rubla eest arnulaewu õfnnud.

— **Batumis** on 3 surmase mõis-leitud wangi, wangikoja seina läbi löhitud, ära pögenenud.

— **Kloostrite arw.** Pähla Anobi ülem-profurõri arnandest on näha, et Wenemaal 1901. a. lõde-tuul 783 kloostrit oli, nendeft 433 meesterahma ja 350 naisteraha-maste jaoks, ülekõlbe 57,9×2. lin-melega.

— **Juulide Wenemaal** siõielõitamine olla teatatud, teatawad wõljamaa lehed. Niiult need juulid, sellel Wene-maa päis ette näidata on, wõimat üle püri tulla.

— **Odessa sadamas** tõdõ-tuud 600 tõdõlisk eestafid uuenda-misse juures. Wälja sadamasiõmi-mise eest wõdetatse praegu 3 fop. puuda pealt.

— **Wõljalikaduse** kohta on teatad saadud, et leda 20. kuber-mangus mõides kreisiks farta on. Nõuõbede poolt on juba selle peale tähelepanemist juhtitud, nii et wiija siõlemedamist wõljalikaduse tohta-desse kergendatasse.

— **Aah häda.** Ministis ei faa-wat linnaawalitatus politselwallituse tarwis forteitit Gnanitkudeti ei taht-mat keegi faks etõtarbets oma run-mistid wälja üürida.

— **Türgi wallitus** ot umbes 50,000 meelt juure sõjawäe Wraa-biasse loomnud. Hiljuurt wäge polka weel kunnat seal nähtud. Wäsin-liste allahetumisele teha aga loorma-landjate loomade puudus talistust.

— **San-Diego sadamas** (Kali-fornias) siõlmwal Amerika siõjalaetwal „Bennington“ lõdõks katel. Lõh-mise-jõud oli nii fuur, et laewa laati terwel püskalt pealt ära tõs-leitud sai. 278. laewamehesti on 50 surnud, wale 200 haamatud. Wem-lie on tällisel wõjumud ja läheb wististe põhja.

— **Zahafini laare** sõjawäe-uberner teatad, et 10. juulil Aleksandrowski ligikal Jaapani minitõuawad nõhtamale tulnud, ranna peale tulb annud ja üts lõuna-läänepoole ära siõtnud.

— **Tosiofi** teatad „Daily Tele-arat“, et jaapanlased **Sakafini laare** iberannas päraft laewade pealt tulcadamist ühe kiila ära wõtnud. Kõrjalowski 500 meelt juure sõjawäele on Aleksandrow-ski 1000 wõsalatistiftu abits 100-

sonda niipalju kui ta tahab, tema tööstuk juba tundakse."

Mõnda läftab "Linda" otsekohele vastamisele siis oma sunnema poole peale ja leibis tie seekord sellega, et ta oma "sõlbistva-kombeliffu" jõudu Oleviku trükmaknaind ämberajama tuulemootori katalu katub. Ette, niipärast tee mootor nihtkand temale kui ka "Postimehele" nii wõta lüdmene praal peaks olema?

Minemal aastal oli meil asja selle poole tähendab, kuidas "Postimees" ja keelepeksmitte milja ühe mõistuse-ahindumise Oleviku trükmaknaind. Etta on ta ka jäänud teinud. Tema nõdrem pool korjab aga wiisi, et kuulujuttude ehhitand- wime mõistord ka lardetamaks wõb saada ja selle pürafi kuulustabta parem siis loo, mille ta ühe ajalehe tuulemootoriga ühendab, mõista anda püüdes, et see laagu Oleviku toimetusele on jõudnud. Kuska "Linda" ka, kui soowite, mõit: ma'amama laata, kuidas Oleviku toimetusele on jõudnud, et ta sellest tõstatab, et ta oleks Teie tarwis nii palju lausa malet korraga oma "Eesti perekondade" waimu-toidust ette täpsid. Wõite ka loogini mureta olla, sest kuulustate eest, mis pealegi nii nurga tähendab, et mõda meele päewil kedagi wastutusele —

"Linda-Postimees"

seletab oma 148. numbris peale mure:

"Mis teatamata ajalehede kirjutasid püüdnud, siis oleme järele jätnud teile neid "meeleamabusi" lugemist. Ette deloogu, mis tahetate, kuid ei saa teist — lät- lats on saanud asjad lüdmene."

"Postimees" on siis ära nurga püüdnud, kus ta enam seda ei näe ega tunne, mis tema drama südaant loomata mõit. Et ta ole ikka meelne teau küll. Selleta, et ta seda enam ei torgi, mis sulle üteldakse, siis ei ole kui ta tarwis astu- tiku wastata, aga lojutada on seda varem. Teatud lehtede" all ei mõtle "Postimees" mitte ainult Oleviku, waid ka "Teatajat", "Habiteit" ja "Sa otat," nagu ta tie seletab. Oma peiduurestah laadab "Postimees" siis oma nurga was- tatele oma "meeleamabusi" kaela. Et lugejad näeks, kui torcheste see Eesti "paremate" leht sajutata os-

kab, amaldame sellest mõnda. Peale mure seletab seal:

"Sa tut nad (see "nad" on "Teataja", "Habiteit", "Safala" ja Olevik. Ol. t.) loomad muha ja tolm üles tibatud, siis nad tammunud kõige nurga laaga seal lees, nihtkand oma jaladest üles tibatud ääla ülaa luga ja tahamad niitana seal peal, tut meil küllalt muha lüdmene, nihtkand teile oma jõudu tolmumõit- tat- lundad üles teerutab, et sellele leagu niht- baagi meil küllalt waastale hõimad peale laanots."

See küllab alla. Teie küll wäitfies, wastutust, lätloos. See külmab külmaleit — d-matallieit."

Et tihka lugeb, dea kui siimad tergeit üle laad küla

Nende külmab mõit- os, teotus ja laulu ei amalda annu enam mingit mõit meele peale. Kaitkan aga too, kuidas tema tahab — see on "pera amet."

Mis aga eubist meil meel haamad, on see juttumad, rühtinud olet, millega need lüdmene meelea oma parimad tead- mitele wõitu lömelmad. See pead aga aumit teinut tunt hinga pöha haamama.

Nemad otimad "Postimehele" ja selle toimetaja oleks tahetate, "habiteit- juri" — kui nad seda teelitus mees teelitus, siis wäitfies teie nende eest- tuitud lüdmene euele-tarimiele ja järele- mõitmele laadib, mis teie wäitfies otte tolmumoti ei ole midagi lõnades ja lehtetates delud, mis teie wäitfies laulu tahab, nagu haufuad hiiamab.

Kui jama meelele lüdmene peale ei jaa mure wastutust kui wastutust tunde laadib laadib laadib, et Eesti rahwalele püma "harimuse" laadib laadib juri niit juri teie olewate teie teie laadib laadib.

Wõit mis Teie arwate, kui lüdmene "rahwalele" teiea wäitfies laadib, et nemad meele teelitusist juriistia, mis teie teie 28. ja 29. ja 30. ja 31. ja 32. ja 33. ja 34. ja 35. ja 36. ja 37. ja 38. ja 39. ja 40. ja 41. ja 42. ja 43. ja 44. ja 45. ja 46. ja 47. ja 48. ja 49. ja 50. ja 51. ja 52. ja 53. ja 54. ja 55. ja 56. ja 57. ja 58. ja 59. ja 60. ja 61. ja 62. ja 63. ja 64. ja 65. ja 66. ja 67. ja 68. ja 69. ja 70. ja 71. ja 72. ja 73. ja 74. ja 75. ja 76. ja 77. ja 78. ja 79. ja 80. ja 81. ja 82. ja 83. ja 84. ja 85. ja 86. ja 87. ja 88. ja 89. ja 90. ja 91. ja 92. ja 93. ja 94. ja 95. ja 96. ja 97. ja 98. ja 99. ja 100. ja 101. ja 102. ja 103. ja 104. ja 105. ja 106. ja 107. ja 108. ja 109. ja 110. ja 111. ja 112. ja 113. ja 114. ja 115. ja 116. ja 117. ja 118. ja 119. ja 120. ja 121. ja 122. ja 123. ja 124. ja 125. ja 126. ja 127. ja 128. ja 129. ja 130. ja 131. ja 132. ja 133. ja 134. ja 135. ja 136. ja 137. ja 138. ja 139. ja 140. ja 141. ja 142. ja 143. ja 144. ja 145. ja 146. ja 147. ja 148. ja 149. ja 150. ja 151. ja 152. ja 153. ja 154. ja 155. ja 156. ja 157. ja 158. ja 159. ja 160. ja 161. ja 162. ja 163. ja 164. ja 165. ja 166. ja 167. ja 168. ja 169. ja 170. ja 171. ja 172. ja 173. ja 174. ja 175. ja 176. ja 177. ja 178. ja 179. ja 180. ja 181. ja 182. ja 183. ja 184. ja 185. ja 186. ja 187. ja 188. ja 189. ja 190. ja 191. ja 192. ja 193. ja 194. ja 195. ja 196. ja 197. ja 198. ja 199. ja 200. ja 201. ja 202. ja 203. ja 204. ja 205. ja 206. ja 207. ja 208. ja 209. ja 210. ja 211. ja 212. ja 213. ja 214. ja 215. ja 216. ja 217. ja 218. ja 219. ja 220. ja 221. ja 222. ja 223. ja 224. ja 225. ja 226. ja 227. ja 228. ja 229. ja 230. ja 231. ja 232. ja 233. ja 234. ja 235. ja 236. ja 237. ja 238. ja 239. ja 240. ja 241. ja 242. ja 243. ja 244. ja 245. ja 246. ja 247. ja 248. ja 249. ja 250. ja 251. ja 252. ja 253. ja 254. ja 255. ja 256. ja 257. ja 258. ja 259. ja 260. ja 261. ja 262. ja 263. ja 264. ja 265. ja 266. ja 267. ja 268. ja 269. ja 270. ja 271. ja 272. ja 273. ja 274. ja 275. ja 276. ja 277. ja 278. ja 279. ja 280. ja 281. ja 282. ja 283. ja 284. ja 285. ja 286. ja 287. ja 288. ja 289. ja 290. ja 291. ja 292. ja 293. ja 294. ja 295. ja 296. ja 297. ja 298. ja 299. ja 300. ja 301. ja 302. ja 303. ja 304. ja 305. ja 306. ja 307. ja 308. ja 309. ja 310. ja 311. ja 312. ja 313. ja 314. ja 315. ja 316. ja 317. ja 318. ja 319. ja 320. ja 321. ja 322. ja 323. ja 324. ja 325. ja 326. ja 327. ja 328. ja 329. ja 330. ja 331. ja 332. ja 333. ja 334. ja 335. ja 336. ja 337. ja 338. ja 339. ja 340. ja 341. ja 342. ja 343. ja 344. ja 345. ja 346. ja 347. ja 348. ja 349. ja 350. ja 351. ja 352. ja 353. ja 354. ja 355. ja 356. ja 357. ja 358. ja 359. ja 360. ja 361. ja 362. ja 363. ja 364. ja 365. ja 366. ja 367. ja 368. ja 369. ja 370. ja 371. ja 372. ja 373. ja 374. ja 375. ja 376. ja 377. ja 378. ja 379. ja 380. ja 381. ja 382. ja 383. ja 384. ja 385. ja 386. ja 387. ja 388. ja 389. ja 390. ja 391. ja 392. ja 393. ja 394. ja 395. ja 396. ja 397. ja 398. ja 399. ja 400. ja 401. ja 402. ja 403. ja 404. ja 405. ja 406. ja 407. ja 408. ja 409. ja 410. ja 411. ja 412. ja 413. ja 414. ja 415. ja 416. ja 417. ja 418. ja 419. ja 420. ja 421. ja 422. ja 423. ja 424. ja 425. ja 426. ja 427. ja 428. ja 429. ja 430. ja 431. ja 432. ja 433. ja 434. ja 435. ja 436. ja 437. ja 438. ja 439. ja 440. ja 441. ja 442. ja 443. ja 444. ja 445. ja 446. ja 447. ja 448. ja 449. ja 450. ja 451. ja 452. ja 453. ja 454. ja 455. ja 456. ja 457. ja 458. ja 459. ja 460. ja 461. ja 462. ja 463. ja 464. ja 465. ja 466. ja 467. ja 468. ja 469. ja 470. ja 471. ja 472. ja 473. ja 474. ja 475. ja 476. ja 477. ja 478. ja 479. ja 480. ja 481. ja 482. ja 483. ja 484. ja 485. ja 486. ja 487. ja 488. ja 489. ja 490. ja 491. ja 492. ja 493. ja 494. ja 495. ja 496. ja 497. ja 498. ja 499. ja 500. ja 501. ja 502. ja 503. ja 504. ja 505. ja 506. ja 507. ja 508. ja 509. ja 510. ja 511. ja 512. ja 513. ja 514. ja 515. ja 516. ja 517. ja 518. ja 519. ja 520. ja 521. ja 522. ja 523. ja 524. ja 525. ja 526. ja 527. ja 528. ja 529. ja 530. ja 531. ja 532. ja 533. ja 534. ja 535. ja 536. ja 537. ja 538. ja 539. ja 540. ja 541. ja 542. ja 543. ja 544. ja 545. ja 546. ja 547. ja 548. ja 549. ja 550. ja 551. ja 552. ja 553. ja 554. ja 555. ja 556. ja 557. ja 558. ja 559. ja 560. ja 561. ja 562. ja 563. ja 564. ja 565. ja 566. ja 567. ja 568. ja 569. ja 570. ja 571. ja 572. ja 573. ja 574. ja 575. ja 576. ja 577. ja 578. ja 579. ja 580. ja 581. ja 582. ja 583. ja 584. ja 585. ja 586. ja 587. ja 588. ja 589. ja 590. ja 591. ja 592. ja 593. ja 594. ja 595. ja 596. ja 597. ja 598. ja 599. ja 600. ja 601. ja 602. ja 603. ja 604. ja 605. ja 606. ja 607. ja 608. ja 609. ja 610. ja 611. ja 612. ja 613. ja 614. ja 615. ja 616. ja 617. ja 618. ja 619. ja 620. ja 621. ja 622. ja 623. ja 624. ja 625. ja 626. ja 627. ja 628. ja 629. ja 630. ja 631. ja 632. ja 633. ja 634. ja 635. ja 636. ja 637. ja 638. ja 639. ja 640. ja 641. ja 642. ja 643. ja 644. ja 645. ja 646. ja 647. ja 648. ja 649. ja 650. ja 651. ja 652. ja 653. ja 654. ja 655. ja 656. ja 657. ja 658. ja 659. ja 660. ja 661. ja 662. ja 663. ja 664. ja 665. ja 666. ja 667. ja 668. ja 669. ja 670. ja 671. ja 672. ja 673. ja 674. ja 675. ja 676. ja 677. ja 678. ja 679. ja 680. ja 681. ja 682. ja 683. ja 684. ja 685. ja 686. ja 687. ja 688. ja 689. ja 690. ja 691. ja 692. ja 693. ja 694. ja 695. ja 696. ja 697. ja 698. ja 699. ja 700. ja 701. ja 702. ja 703. ja 704. ja 705. ja 706. ja 707. ja 708. ja 709. ja 710. ja 711. ja 712. ja 713. ja 714. ja 715. ja 716. ja 717. ja 718. ja 719. ja 720. ja 721. ja 722. ja 723. ja 724. ja 725. ja 726. ja 727. ja 728. ja 729. ja 730. ja 731. ja 732. ja 733. ja 734. ja 735. ja 736. ja 737. ja 738. ja 739. ja 740. ja 741. ja 742. ja 743. ja 744. ja 745. ja 746. ja 747. ja 748. ja 749. ja 750. ja 751. ja 752. ja 753. ja 754. ja 755. ja 756. ja 757. ja 758. ja 759. ja 760. ja 761. ja 762. ja 763. ja 764. ja 765. ja 766. ja 767. ja 768. ja 769. ja 770. ja 771. ja 772. ja 773. ja 774. ja 775. ja 776. ja 777. ja 778. ja 779. ja 780. ja 781. ja 782. ja 783. ja 784. ja 785. ja 786. ja 787. ja 788. ja 789. ja 790. ja 791. ja 792. ja 793. ja 794. ja 795. ja 796. ja 797. ja 798. ja 799. ja 800. ja 801. ja 802. ja 803. ja 804. ja 805. ja 806. ja 807. ja 808. ja 809. ja 810. ja 811. ja 812. ja 813. ja 814. ja 815. ja 816. ja 817. ja 818. ja 819. ja 820. ja 821. ja 822. ja 823. ja 824. ja 825. ja 826. ja 827. ja 828. ja 829. ja 830. ja 831. ja 832. ja 833. ja 834. ja 835. ja 836. ja 837. ja 838. ja 839. ja 840. ja 841. ja 842. ja 843. ja 844. ja 845. ja 846. ja 847. ja 848. ja 849. ja 850. ja 851. ja 852. ja 853. ja 854. ja 855. ja 856. ja 857. ja 858. ja 859. ja 860. ja 861. ja 862. ja 863. ja 864. ja 865. ja 866. ja 867. ja 868. ja 869. ja 870. ja 871. ja 872. ja 873. ja 874. ja 875. ja 876. ja 877. ja 878. ja 879. ja 880. ja 881. ja 882. ja 883. ja 884. ja 885. ja 886. ja 887. ja 888. ja 889. ja 890. ja 891. ja 892. ja 893. ja 894. ja 895. ja 896. ja 897. ja 898. ja 899. ja 900. ja 901. ja 902. ja 903. ja 904. ja 905. ja 906. ja 907. ja 908. ja 909. ja 910. ja 911. ja 912. ja 913. ja 914. ja 915. ja 916. ja 917. ja 918. ja 919. ja 920. ja 921. ja 922. ja 923. ja 924. ja 925. ja 926. ja 927. ja 928. ja 929. ja 930. ja 931. ja 932. ja 933. ja 934. ja 935. ja 936. ja 937. ja 938. ja 939. ja 940. ja 941. ja 942. ja 943. ja 944. ja 945. ja 946. ja 947. ja 948. ja 949. ja 950. ja 951. ja 952. ja 953. ja 954. ja 955. ja 956. ja 957. ja 958. ja 959. ja 960. ja 961. ja 962. ja 963. ja 964. ja 965. ja 966. ja 967. ja 968. ja 969. ja 970. ja 971. ja 972. ja 973. ja 974. ja 975. ja 976. ja 977. ja 978. ja 979. ja 980. ja 981. ja 982. ja 983. ja 984. ja 985. ja 986. ja 987. ja 988. ja 989. ja 990. ja 991. ja 992. ja 993. ja 994. ja 995. ja 996. ja 997. ja 998. ja 999. ja 1000. ja 1001. ja 1002. ja 1003. ja 1004. ja 1005. ja 1006. ja 1007. ja 1008. ja 1009. ja 1010. ja 1011. ja 1012. ja 1013. ja 1014. ja 1015. ja 1016. ja 1017. ja 1018. ja 1019. ja 1020. ja 1021. ja 1022. ja 1023. ja 1024. ja 1025. ja 1026. ja 1027. ja 1028. ja 1029. ja 1030. ja 1031. ja 1032. ja 1033. ja 1034. ja 1035. ja 1036. ja 1037. ja 1038. ja 1039. ja 1040. ja 1041. ja 1042. ja 1043. ja 1044. ja 1045. ja 1046. ja 1047. ja 1048. ja 1049. ja 1050. ja 1051. ja 1052. ja 1053. ja 1054. ja 1055. ja 1056. ja 1057. ja 1058. ja 1059. ja 1060. ja 1061. ja 1062. ja 1063. ja 1064. ja 1065. ja 1066. ja 1067. ja 1068. ja 1069. ja 1070. ja 1071. ja 1072. ja 1073. ja 1074. ja 1075. ja 1076. ja 1077. ja 1078. ja 1079. ja 1080. ja 1081. ja 1082. ja 1083. ja 1084. ja 1085. ja 1086. ja 1087. ja 1088. ja 1089. ja 1090. ja 1091. ja 1092. ja 1093. ja 1094. ja 1095. ja 1096. ja 1097. ja 1098. ja 1099. ja 1100. ja 1101. ja 1102. ja 1103. ja 1104. ja 1105. ja 1106. ja 1107. ja 1108. ja 1109. ja 1110. ja 1111. ja 1112. ja 1113. ja 1114. ja 1115. ja 1116. ja 1117. ja 1118. ja 1119. ja 1120. ja 1121. ja 1122. ja 1123. ja 1124. ja 1125. ja 1126. ja 1127. ja 1128. ja 1129. ja 1130. ja 1131. ja 1132. ja 1133. ja 1134. ja 1135. ja 1136. ja 1137. ja 1138. ja 1139. ja 1140. ja 1141. ja 1142. ja 1143. ja 1144. ja 1145. ja 1146. ja 1147. ja 1148. ja 1149. ja 1150. ja 1151. ja 1152. ja 1153. ja 1154. ja 1155. ja 1156. ja 1157. ja 1158. ja 1159. ja 1160. ja 1161. ja 1162. ja 1163. ja 1164. ja 1165. ja 1166. ja 1167. ja 1168. ja 1169. ja 1170. ja 1171. ja 1172. ja 1173. ja 1174. ja 1175. ja 1176. ja 1177. ja 1178. ja 1179. ja 1180. ja 1181. ja 1182. ja 1183. ja 1184. ja 1185. ja 1186. ja 1187. ja 1188. ja 1189. ja 1190. ja 1191. ja 1192. ja 1193. ja 1194. ja 1195. ja 1196. ja 1197. ja 1198. ja 1199. ja 1200. ja 1201. ja 1202. ja 1203. ja 1204. ja 1205. ja 1206. ja 1207. ja 1208. ja 1209. ja 1210. ja 1211. ja 1212. ja 1213. ja 1214. ja 1215. ja 1216. ja 1217. ja 1218. ja 1219. ja 1220. ja 1221. ja 1222. ja 1223. ja 1224. ja 1225. ja 1226. ja 1227. ja 1228. ja 1229. ja 1230. ja 1231. ja 1232. ja 1233. ja 1234. ja 1235. ja 1236. ja 1237. ja 1238. ja 1239. ja 1240. ja 1241. ja 1242. ja 1243. ja 1244. ja 1245. ja 1246. ja 1247. ja 1248. ja 1249. ja 1250. ja 1251. ja 1252. ja 1253. ja 1254. ja 1255. ja 1256. ja 1257. ja 1258. ja 1259. ja 1260. ja 1261. ja 1262. ja 1263. ja 1264. ja 1265. ja 1266. ja 1267. ja 1268. ja 1269. ja 1270. ja 1271. ja 1272. ja 1273. ja 1274. ja 1275. ja 1276. ja 1277. ja 1278. ja 1279. ja 1280. ja 1281. ja 1282. ja 1283. ja 1284. ja 1285. ja 1286. ja 1287. ja 1288. ja 1289. ja 1290. ja 1291. ja 1292. ja 1293. ja 1294. ja 1295. ja 1296. ja 1297. ja 1298. ja 1299. ja 1300. ja 1301. ja 1302. ja 1303. ja 1304. ja 1305. ja 1306. ja 1307. ja 1308. ja 1309. ja 1310. ja 1311. ja 1312. ja 1313. ja 1314. ja 1315. ja 1316. ja 1317. ja 1318. ja 1319. ja 1320. ja 1321. ja 1322. ja 1323. ja 1324. ja 1325. ja 1326. ja 1327. ja 1328. ja 1329. ja 1330. ja 1331. ja 1332. ja 1333. ja 1334. ja 1335. ja 1336. ja 1337. ja 1338. ja 1339. ja 1340. ja 1341. ja 1342. ja 1343. ja 1344. ja 1345. ja 1346. ja 1347. ja 1348. ja 1349. ja 1350. ja 1351. ja 1352. ja 1353. ja 1354. ja 1355. ja 1356. ja 1357. ja 1358. ja 1359. ja 1360. ja 1361. ja 1362. ja 1363. ja 1364. ja 1365. ja 1366. ja 1367. ja 1368. ja 1369. ja 1370. ja 1371. ja 1372. ja 1373. ja 1374. ja 1375. ja 1376. ja 1377. ja 1378. ja 1379. ja 1380. ja 1381. ja 1382. ja 1383. ja 1384. ja 1385. ja 1386. ja 1387. ja 1388. ja 1389. ja 1390. ja 1391. ja 1392. ja 1393. ja 1394. ja 1395. ja 1396. ja 1397. ja 1398. ja 1399. ja 1400. ja 1401. ja 1402. ja 1403. ja 1404. ja 1405. ja 1406. ja 1407. ja 1408. ja 1409. ja 1410. ja 1411. ja 1412. ja 1413. ja 1414. ja 1415. ja 1416. ja 1417. ja 1418. ja 1419. ja 1420. ja 1421. ja 1422. ja 1423. ja 1424. ja 1425. ja 1426. ja 1427. ja 1428. ja 1429. ja 1430. ja 1431. ja 1432. ja 1433. ja 1434. ja 1435. ja 1436. ja 1437. ja 1438. ja 1439. ja 1440. ja 1441. ja 1442. ja 1443. ja 1444. ja 1445. ja 1446. ja 1447. ja 1448. ja 1449. ja 1450. ja 1451. ja 1452. ja 1453. ja 1454. ja 1455. ja 1456. ja 1457. ja 1458. ja 1459. ja 1460. ja 1461. ja 1462. ja 1463. ja 1464. ja 1465. ja 1466. ja 1467. ja 1468. ja 1469. ja 1470. ja 1471. ja 1472. ja 1473. ja 1474. ja 1475. ja 1476. ja 1477. ja 1478. ja 1479. ja 1480. ja 1481. ja 1482. ja 1483. ja 1484. ja 1485. ja 1486. ja 1487. ja 1488. ja 1489. ja 1490. ja 1491. ja 1492. ja 1493. ja 1494. ja 1495. ja 1496. ja 1497. ja 1498. ja 1499. ja 1500. ja 1501. ja 1502. ja 1503. ja 1504. ja 1505. ja 1506. ja 1507. ja 1508. ja 1509. ja 1510. ja 1511. ja 1512. ja 1513. ja 1514. ja 1515. ja 1516. ja 1517. ja 1518. ja 1519. ja 1520. ja 1521. ja 1522. ja 1523. ja 1524. ja 1525. ja 1526. ja 1527. ja 1528. ja 1529. ja 1530. ja 1531. ja 1532. ja 1533. ja 1534. ja 1535. ja 1536. ja 1537. ja 1538. ja 1539. ja 1540. ja 1541. ja 1542. ja 1543. ja 1544. ja 1545. ja 1546. ja 1547. ja 1548. ja 1549. ja 1550. ja 1551. ja 1552. ja 1553. ja 1554. ja 1555. ja 1556. ja 1557. ja 1558. ja 1559. ja 1560. ja 1561. ja 1562. ja 1563. ja 1564. ja 1565. ja 1566. ja 1567. ja 1568. ja 1569. ja 1570. ja 1571. ja 1572. ja 1573. ja 1574. ja 1575. ja 1576. ja 1577. ja 1578. ja 1579. ja 1580. ja 1581. ja 1582. ja 1583. ja 1584. ja 1585. ja 1586. ja 1587. ja 1588. ja 1589. ja 1590. ja 1591. ja 1592. ja 1593. ja 1594. ja 1595. ja 1596. ja 1597. ja 1598. ja 1599. ja 1600. ja 1601. ja 1602. ja 1603. ja 1604. ja 1605. ja 1606. ja 1607. ja 1608. ja 1609. ja 1610. ja 1611. ja 1612. ja 1613. ja 1614. ja 1615. ja 1616. ja 1617. ja 1618. ja 1619. ja 1620. ja 1621. ja 1622. ja 1623. ja 1624. ja 1625. ja 1626. ja 1627. ja 1628. ja 1629. ja 1630. ja 1631. ja 1632. ja 1633. ja 1634. ja 1635. ja 1636. ja 1637. ja 1638. ja 1639. ja 1640. ja 1641. ja 1642. ja 1643. ja 1644. ja 1645. ja 1646. ja 1647. ja 1648. ja 1649. ja 1650. ja 1651. ja 1652. ja 1653. ja 1654. ja 1655. ja 1656. ja 1657. ja 1658. ja 1659. ja 1660. ja 1661. ja 1662. ja 1663. ja 1664. ja 1665. ja 1666. ja 1

Wäljamaa.

Ingria.

„Berl. Tagebl.“ teatasid, et Ingrias iseseiswuse heaks kõnasteti kühutusestõd tehakse Krahw Apponyi reisisda selleks maad mõõda ümber. Wõhugune meeleolu Ingrias walitseb, selle kohta annab Apponyi wastuwõtmine Kromorumi linnateies selge pildi. Krahw Apponyi wõetud lõpmata elaguhiidmistega wastu. Peale ringfõidu linna praunkitaid mõõda läinud ta temaga ühesolewate teiste rahwasaabituseta „Ingria kuniingat“ wõetastemajaste, kus tema auuks pidusõõd toime pandud. Waimustatud terwisel omistel pole osta olnud. Keegi auuwäärt wäljanõgemisega wanase seletanud nimetatud lehe kirjasaatjale, et Apponyi nüüd teewe Ingria rahwa lootsus olla. Pärast mindud koshutshi platši peale, kus Apponyi mitmetuhandelise waimustatud rahwawõljalale tõnet p da nud, milles ta seletanud, et Ingria peasmit alinult iseseiswuses otfida tulla. Kõne mõju kuulajate peale olnud suur.

Inglice

Balfouri ministeerium on 7. juulil alamkojas wõhemusesse jäänud Jirlane Redmon'i panette, et Jiri kuluarweh maakonnisõjoni itewalpidamileks antaw jumma maha kustutataks. Walitus oli selle ettepaneku wastu. Wõfema waidluse järele wõeti aga alamkoja poolt Redmondi ettepanek 4. heale enamatuga wastu. Balfouri ministeeriumi lüüasaamine tul. ootamata, sest walelused oliwad ilma agebujeta elnud. Stui healteadumise järeldus teatamaks sai, tõusiwad wabameelsed ja rahwuslased piissti, teerutawid lübaraid ja hüüdiswad: „Ara ametisi!“ Balfouri ministeerium ei astu arwatamaste aga enne ametisi tagasi, kui laad kufelogu otsekohegi ufsalbamatuft awalab.

Siljuti wõeti alamkojas jisse-rändajate seaduse eelnõu, millen fõrd juba teatõime, wastu. Sturitegulised, wa. a. adufeta haiged jne.

istid et pease enam Inglistemaale jisse. Balfour lubas aga wabameelse faadiku Dille nõudmise peale, et tulewifus isearaline seaduse määrus faadituleoguile ette pandakse, mille järele usu pärast taga kufjatud ja poliitika-jäälblafed istid feelmata maale wõiwad minna.

Itaalia.

Määgitakse, et paarwst Roomast wälja Gandolfo lossi elama mõtteb asura. Senini seletatiwad pühabijad jonnii pärast ilmaliku walituse nende lästi ärawõtmise tõttu, Itaalia walituse wastu, et nemad Itaalia kuniingat wõngid olla, kuigi neid tõepoolesti keegi millegi läbi ühest teisi kiitumast ei talistanud. Stui aga nüüd paarwst waritanist wälj: tuleb, siis täpseb fad fad, et paarwst Itaalia walitusega ära leppida soowib.

Türgimaa.

Sultan olnud 8. juulil mõhees palwetamise lõpetanud ja waleesse tagasi minemas kui mõhees ees platfil fange panf käinud. Mõhees afned läinud töit puruks. Põnn lõhetud umbes 200 jammu kultu-nist emal, arwatasse, et enne, kui teda soowitamase kohta pärale wiia laadi. Sultan on weata jäänud, muid inimesi on 40 jurnud ja haamatud Arwatasse, et ponnii wistaja muhameedlane on ja mitte armeenlane. Ta on wististe ihe fa jurnu saanud.

Hiinamaa.

Hiinalased pahandawad Amerika hiinlaste fisserändamise-teelu üle. 7. juulil on 200 mõjurikamat Hiina faupmeesi Singapores nõdu pidanud ja otuileks teinud Amerika faupfõid seni hoifotteerida, kuui Amerika teadused hiinlastele fõbraliemaks muutuwad. See otfus antud ka Shanhaise ja Pekingi wälimistestastade ametile teada, ühes soowiga, et selle järele tehaks. Sta töit Hiina ajalehed on hoifotti poolt. Sellega on kiitumine tõisse laadi oman-danud.

Amulid feda, milleks annet.

Wõit on ametmest palju, Seppafid on fadafid, Aga loobas fee on walju — Wõitub fte radafid.

Mõnele ta annab annet Teha targalt mehtitõõd, Fiste ille fauled wõnnet: Fõpugu nad piewad, fõd.

Kui mõiks iga inlteme Wõitub feda õpiba, Mõiks tal on loobud annet, Ette mõiks hästi elada.

Ette meil oleks targad fepad, Targad põllupõidafid, Oieks targad ftranifud, Targad falmfõlmajad.

Aga nüüd on tarkust wõhe. Põllus pois ab fultrooit. Et et rahmas targaõs lähe, See erit fantalfe ju h-oi.

Rapled õpimad, oh hõda! Seba, mis neid tõntõis teeb. Tarkufar ja tõraba Põtus-fraamili üle teeb.

Wõit fad dõquile alu Wõitub tõõta oma pead! Kõit fõit tarkus fadafõs fadu. Jantmed oleks head.

it.

Kindel piir.

Kui fal pakalafse jona — Kõia wõit wõina eht, Wõia wõit palja palja fana, Aen mõ ta iga meht.

Jõoja prale fõoluf ponna — See aa wõga kufilane, Et ta fülle kufilaf wõna, Et ei eht kufilaf.

Põia neit, kes pilat wõitad, Põid eudid kufilaf, Kufilaf fõit fõit, — Kufilaf fõit fõit.

Mõit meht wõitlik era — Kufilaf on ta fõlale, Jõnnuf wõga rumal kufi, Kufilaf fõit fõit.

Tõhuf kufilaf fõlale fõitaf, — Kufilaf piir: „Et fõlale“ Kufilaf, kes ju pilat wõitaf, Põit piiri kufilaf.

Jerusalemi ära võistumine.

M. Barry aualilmnoga troontud romaani 38

Elias silmitses seda proua Hetherit, kes temale lord nii igapäevane inimene oli näidanud ja nüüd hästiselt temale nagu mõni tangelase-meelne Esperanza ette tuli ja seda waeti kaubitajat misjonäri, kes oma maailmes hirmus findlaste taewale andekandmise peale lootis, ja lõpetas õpetajad, kes oma mehe walu üle walitses, et taewale lapse auus kibulaulust laulda. Ta ta lihts enese täest: „Milles on nende jõuu saladus? Kas on see nende hingede lainused wõi nende õigluse-tundmused? Nendele ei ole ei suitetamise-rohtu ega orvi heali tarwis. Selle asemel, et põlimesi paenutaba, annawad nad oma südamed ära ja wahest paluwad nad la tõeiti, nagu jeba Iesus samaritlasele kästis, waimus ja tões.“

Südamewalust uuesti sunnitud, eli Elias muutudes oma naise saduma wju ees maas: „O Cäcilie, oleks ja mind armastaba wõinud, siis oleks ta mina waimus ja tões palunud ja poleks mitte nagu nõeras sinu surma juures? olud!“

Ta ei tahtnud surmat mitte sinna jätta. Ta tahtis teha tege ühes wõtta. Ta tahtis temaga üksi olla. Sellepärast pandi Cäcilie lunderaami peale ja laeti walge linadega kinni. Araablaste kandimad teba ja tema obilaaja tuli jala järele.

Keldõine jumalateenistus oli otsas. Tuhandete wiifi tulimad üstlikud sõime juurest wälja, et Jerusalemi tagasi minna. Koopa eijel platil ja tee peal oli tungimine nii juur, et sõjawägi wähele astuma pidi. Kuu paistis nii selgesti, nagu oleks päewaag olud, jellepärast oliwad laternate-lambjad oma tõrwikud põlema jäänud, mis terve selle kirju hulga peale tonbilist paistust wõistawad. Ruumipruuse pärafi ei wõinud janiitsharid oma mõelosi mitte kwide peal kirjijeba lasta. Nad kõigutawad neid jellepärast meeletuistulst õhus ja tarjusimad:

„Ruumi! Ruumi! Jerusalemi patriarhile.“

„Ruumi Prantuse konsule!“

„Ruumi Riiprele piiskopile!“

„Ruumi Kopti arhimandritile!“

Kullast ja kallistest kwidest nõdetades, tulimad rongid liiksteie järele mööda. Wiiskopei tepid, müstid ja troonid (Tiara) oliwad selbatite piisist tiitlud ja usurändajate lipudega läbiwii. See löit oli enam meelaste fisejtungimise kui uuliste rongitajaja farnane ja fatusete pögenemud elamitud waateliwimad sealt etendust, kuna nad ukjed ja ained luthi oliwad pannud, nagu tapmise ajal.

Et teegi iluta ja idjariistabeta leinarongile teed ei annud ja walge lunderaam hääbõus oli edasiliikumate uuliste rongide wahel ümber liikunud jaada, hakkasimad lambjad hüüdma:

„Ruumi! Ruumi! Ruumi!“

„Surm? Kes räägib surma jellel õnnelikul ümbirime-õel? Ja rongid jäiwad seisma; kõrgel õhus

wajusimad ristid aupaiklulist terwitades alla, waitides nõjatasimad usurändajad enbid müüre najale.

„Ruumi surmale!“

Ja lunderaam läks mööda.

Paljud mungad oliwad usulajgaia ära tunnud; kurb aurartus surma ees hoibis needimie nende kuultel tagasi ja waigistas wiha nende silmadest.

Siis forraldasimad enbid rongid jälle, palwelaulud kõlasimad uuesti, suitetamise-rõud aurafimad ja wälite surmurong läks künnlate, tõrwikute ja mirajuitu jaatel ebasi, homuilmuaa tartade farnasteft Abessinia pappideft, Galilia madonna näolisteft wanafesteft laabelud. „Kuu olgu Jumalale kõrges ja rahu maa peale!“ piitlus üks eeslaulja. Ja looripõistele forbasimad rüüsilist: „Rahu olgu maa peal! Rahu olgu maa peal!“

Rahu waius la Eliaje peale maha, tajane, leklam. Hilgaw rahu, nagu tähtede hilguseft punutud, ja ta tema südamest hõbetasimad inglite healed: „Rahu maa peal! Rahu maa peal!“

Nad oliwad linnast wälja jõudnud. Et rõimalikult otse minna, pööras jurnu lunderaam tee pealt lõrwale ja läks üle tarjamaa, kus, nagu wanastki, tarjaleid oma tarjasi heidfimad. Elias samuus üle pehne, punaie maa, kus ta iga lammu peal asotelefi ja Pettehemi tähtseft latti astus. Rangel kuulduis ifta weel usurändajate Kyrie eleison ja kalluluja, ning musta inimestehulga lõgal paistimad läbi sinila suitetamise-rohtude juitu hõbedased hellebarbid, sullajed preestrite fiiharad ja kallid kimb ristide küljes. Siis aga jõudimad nad laugemale, täiesti waitie wälja peale.

Selleft loojast, leklamast õõst joowaстанud, unustasimad Araabia lambjad loogu ära, et nad surmat lamberad ja trallistafimad, lunderaami taja kiigutades:

„Waste iluam puhata!“

Tõesti, minu ded.

Waste puhata, kes puhata tahab.“

Siis näis Eliajele, nagu poleks Cäcilie mitte surnud, waid ainult nõiaunesie magama jäänud, milles ta maalisteft ainult rõdumu- ja armastuie-tundisid mälestas. Ja jellestijamast nõiduseft wõidetud, unistas ta, et niisid nende hinged täielises ühesmeeles weel lord nende õhust õnnega läbi elawimad. Ta nägi enasti jälle haigemaja lesthõones; päleste paiste walguetas Cäcilie läti ja taewas oli tema silmadest; ta punus elastroonai ja Elias maletas risti, kuna nende peade wahel lannatujelille wõat wärijes ja waitie Veburini wile nende iudametes mõdistatelsi igatjui äratas. . . Siis mõles ta Walilea maa peale. Nad ratustafimad rohu ja liikede wahel ebasi. Hobuste minafõrdmed aurafimad; Cäcilie tollasest fütisf rakkafelt lehties wiija mööda ja tema sinine loor lewidis nagu kerge juitujupiwete aasa lõgal. Selgesti nägi ta, kuidas Cäcilie Liberia jörwe ääres seisis ja üliileomuline hilgus tema imestamud, maguaf näol laiale lagunes; siis, kuidas ta Waalbetis tartistult ja wärijebes tema kiewarre najale toetas; ja et Ebanonis Siiria printiesfi farnajelt ratistati; kuidas ta Abhlojes hoopis liisede fisie maetult piisat oli, kuna tema kulbed lotid püha hallifasie ulatafivad.

Ta nägi teba jälle, kuidas ta Ziiona ristimise-päetwal kintal saja aastase feedri all istus, mille nõelad

tema walfjate juurte ja mawafarmalijele fteit i peale lange-
fiwad. Armeenia flooftri ufse kalfjes põles lamp; aratulu-
nud Krietuse pilbi ees ja wõite munt, felle wõripunajeb
huuled igatfujeft elu järele tuffufiwad ja felle filmad kui
arawulimilad põlefiwad, neelas neid oma piifubega.

Sis . . . mitte midagi enam. — „Kasle ilufam
puhata . . .“ hõlkaftiwad lantjad jälle

Mõibus oli mõbda. Cäcilie tegi enefe temast lafti
ja langes puufärli tagafi . . .

„Ja,“ mõitles Elias, „laufe tal puhata, jefi ta on
tõesti jurnud . . .“

Kuid tema mõtled kalfiwad mälestuste-teebed ebafi;
ei, nii ei läinud jee enam, tema meelte waimuistis oli
labinud, tema fübame tungide hõog talistatud ja tema
paganamaal õitfema lõõnud armastus fõdunes risti
warjus ära ja laugenes hana ligibal. Tema (Eliase)
waimuistatud hingele armastawa hüüde peale oli ta hiljem
ainult mõne manufewa fõna wõl liigutusega wafanud.
Kes wõis tema peale jelle pärafi pahane olla? Kas ei
olnud tema (Elias) ipe jelle juures fõlubi? Mifs ei ol-
nud ta fuit minema läinud, tuma ta oma jelle lämburufonna
fardetawat mõju oli tunnud. Mifs oli ta Cäciliet fundi-
nud fellefje laofatnud, fuid fifti juurepäralifefje linna
jääma, mis tema õrnufe-tundmufed ära lammatas, temas
enefes jelle wafatu waimu igatfuft juurendas ja elufimu
endenas? Mifs ei olnud ta, kui weel aega oli, Libanofife
wõl Prantfufemaale tagafi pööranud? Kas ei fündinud
jee mitte ainult felfepärafi, et ta ipe ille imelife tungi,
üpe paganufje nõdufe fõlufis oli. Aftaroß ja Moab olivad
tema ära nõidunud, wõl digem, kas ei olnud mitte Aftac
jeba teinud? Kas ei oleks ta pidanud oma õpetlase
fuulfuft (mis ometi nii täpne oli) ja juftumifte armas-
tuft fõdu rapule õpwrif tooma? Wafefi ei olnu ta
ta fiftalt fõgawale Cäcilie poole alla lumarbanud. Kes
teab! Ka Cäcilie oli nutnud, niifama kui temagi, wafefi
oli ta tema üffidufje, armuigatufje ja petetud lootufte
all fannatanud ja fäed teife armatufje järele wälja
firutanud. Kas wõis temale fõlufis arwata, et ta teifite
tundis, wõfuf ja armastaf, kui tema? Ta oli Cäciliele
arufamifef ja fõofufef-puudufi ette peitnud. Kuid kui
jagebafte oli ta ipe teba oma firgete läbi enefefi ära
tõiganud, kui jagebafte teba tema arwamifef, tundmufef,
harjunud pruutifef, ufuf, üleüldife fõigef jelles hoawanud,
miflega ta temoft ijemeobi oli ja mis ah! teba nii loomu-
juunnififelt tema wafatu wacufufifef tegi! Nad olivad
mõlemad üpewõrra fannatanud, ilma et neidel fõrda oleks
läinud üfteifef elu murede fõormat fanda aidata.

„Anna mulle andeks, Cäcilie, anna mulle andeks
ja olgu fufte muld fergets fõormats!“ ütles Elias. Ja
ta wifufas peotäie fõrofuifid ja Betlefsemi tähtfeti walge
furnufina peale.

Renne fõhal hüilgas Jerufalem heledas wiewifufis
nagu rapu ja fõalafufje ime lunn.

III.

Matmife-päewal protestantli furnuafal, mis jee-
ford anemonede ja afõbegaile ille fultwatud oli, fõl Elias
oma tütre fõdu tagafi.

Nende mõlematele algas niilid wanas faratieni

mojas jurnud ülemifef linnas uus elu. Cäcilieft ei jään-
nud enam midagi järele. Koetud ahjad, piiblid ja ewan-
geeliumi falmid pani Elias alumifefefje ruumidesse ja fa-
burnu magamifef-lambriife lufu taha; Ziiona ja enefe
jaofte jätis ta ainult rõõdu, kus nad õhtul uniftafiwad
ja moufharabi tala, kus nad päewal magafiwad.

Agfa fõrter all pea jõlle oma wana juu faanud.
Geranium, kumingarofpi ja rofmarin õitfifiwad rippu-
wates aedades. Trepi kalfipuude jafminide ja nõärde
kalfjes baljameeriti fäja ja juure õue peal, fufu teegi
enam ei tulnud, puufufiwad taliftamata tuuled pingul
ahelate kalfide ümber, üfõp fattis kufufid ja fipfifõpi
närwis müüri lufja falfal.

Weel lunnagi polnud fewade nii warajane ja fõllaw
olnud. Igei haff Ziion näis felle tõttu nooremale faa-
nuud oletat ja fa Cäfiat muutis jee nooreks-faamine nii-
pafju, et ta furrnameefje liigutufega enefe käft fiftis, kui-
bas olems, fef fõrd tema elus nii fuurt ifja mängis,
nii liipfefe aja fefes tema fõidameft ära fataba wõis.
Oli, nagu oleks jurnu fõil fõbedufef ja fannatufef ene-
fega üfões wõtnud. Püha õõ rapu täitis tema fõu-
bant oma õnniftawa rafuga, ta tundis enefe wade olema
mele, waimu ja fõpa pooleft ja tema lumifwalgete juufte
all hüilgas tema nagu rõõmuft, miflega mõõdaläinud walu
peale mõdelafef.

Selle juurde tuli weel, et teba teegi ei armastanud,
et teegi temafit aru ei faanud, et teegi tema mõdete peeg-
liffe, tema tunnete wafufafajats ei olnud. Kõil oma fõna
aega tagafifõitnud õrnufe, fõil oma fõdame falajamates
fõppides fõffufõgõgõnund mõdetawaltufje tarwitufe ja
fõil omad petetud lootufef puiftas ta müüd tütre peale,
oma fõfõtefiftimime aafafje tütre peale ja fõba fõil fõba
firglifemalt, kui ta õrnal wiifil, et ta enefele falaja ette
heitis, et ta alles nii hüja aru faanud oli, mifõjõgõne
warantufes temal tütar oli.

Nad ei lafhanud enam teine-teifef. Wuufst ilmaft
ei lafhanud nad enam midagi teada. Ziiona ei läinud
enam teeli ega firufufe. Tema ifja õpetas temale elu
tundmifit minemifu tähepõpanemife abil ja wagadufi ar-
metufega fõffufõuutufife läbi. Ta õpetas falfte, et ainult
iifõ rifti minem on — meie fõpa ja ei ainult meie waim
waene wõib olla. Ta arafas temas arufamifef aafafje
fiftimife olemife, waitumife nõidufe, wärwide muifta,
liigutufef toredufe, lõhnade luule ja uniftufe fõnadufe
wafatu.

Sagebafte kalfiwad nad juba hommifu wara kalfi-
fäes wälja, Ziiona omas leinailufõnnas, Elias lepwifa
looriga oma walge mantli peal, et Jaffa warama juures
liginemat fewadet fiftimifjeba. Ta lefufawad lapfep tuliwad
Betlefsemi tarjamaalt, Salomoni aedadef, St. Johani
Terebenti orufi fõrõfeti, Hebronif, Emmaufeti, Colonif,
Betfelfi, Ramaf; nad tuliwad Efraimif ja Juudaf,
naifte ja tütarlaste peade peal troonides ja fannatufide
eefkifte felfas wälja laotatud. Hommifu fäfõfeti hüilgabes
ja hommifu punafit wärwitund, cofafiwad need fewade faa-
bifud wäljas müüride eef plaffi peal linna awamifit.

(Järgneb.)

See on armastus.

Gut de Teramontl järele.

Kui neid saatus ühel päeval juhtumisi iselustkoha püestitusi tof-fu juhatas, olivad neil molemit walged juuksed ja nad olivad pö-bogra-haiged, põletiklusest piinatud wõi-d ümmesed.

Etiotja wõistwad nad üksteist suure waenaga ära tunda.

„Brona Barbij?“

„Derra Willeneube?“

Sis artas terwe minewik nende hinges eline ja nad hüüdistwad üheskoos: „Ecile!“ „Biane!“

Kohtumised aastat tagasi oli nende armastus nonda ütelda ühe walgulööbiga alganud ja nad oli-wad üksteist täies noortuse pal-mitus armastanud. Barbij oli noor leik ja waba ja Willeneube oli tohe jelle tuija olemuse ees ennast poenitanud, kes temale ta uhuibawalt ja üheskohelelt oma ju-dame amas. Dö — need olivad torebad tinnid! Inud, mis nad siis oma armastuse-ajal läbi elastiwad.

Selle walgemereilise, imetamata klmaoega naisterahwas parast oli Blase juba enam tut sukatummend ei, punctat, üge wot jelle klaga ab.e.usse petta, tagasi liikunud ja ta wotis aialist oma eme jarma, kes tinnagi jelle nende ab.e.usse astumistega nouts ei olets o.mud. Saat loori ühel päewal üts jalaus-lik tagi, mis teadusius, et see naitet.rahwas, jellele ta mit oma tinnetu ügwerdas, tema armas-tuse waurime ei olla.

Suures arwamises möles ta, et ta jelle juur.e noortumiehetis min-ne peab, tuta püema jactemotie-nie peale tequas ta poigawalt o.apno. See pe.e.tuabius oli habema-ta wae, Ecile oli naituene cewetaja, aga Willeneube ei wot-nud teda omist itanoujemadajats pidada.

Ta tuitas Ecile juurde, haaras ta klawotit tinni ning noudis, et ta temale taintit tuit tinnistats ja jeda wainega tinnitats.

Naisterahwas aga tustis oma pea nohgi, ilma et ta ennast tuit-jennu olets.

Sis joudis noorteesse otjalele, et tuit ta tette u.m.nahg tuit ot-langenud; omast armastusest ot-

tal weel aialist jallus ja pölgus järele jäänud; a wirtuats armu-wonde murdjanuale löige suuremat joimu wastu klmi ja ruttas siis kui hullumeelne sealt minema.

Kui temale ta eme sei klmapil-gust pealestawat ab.e.usse-ettumit-kest telegiga rääkis, mis ema ta wanaduse-päewil õnnelikuts teha, pöratas Willeneube jelle walu ees, mis ta jüband weristas, tagasi; tal pol-nud ühtegi julgust saatuse wastu widoelda ning ta rääkis oma soowi.

Ja ta elas edasi . . . ta armas-tos oma abikaalat ta natuse ilma iliewoolama õnnetundunijeta, aga ta ilma waluta . . . ja tal olivad lapled; elusolemist mured ning röö-mud hõididwad endid tajaatalus See oli tema elu.

Ja nüüd, kus ta abikaala surnud, lapled abeius oiwad ja ta enee mit ühtinda tundis olemat, püüdis a a üts inu, see suur meister, eneele jeda nalja teha, et ta teda enami armastatud naisterahwale wastu juhtis, teda ta täies noortuse hilguses oma waimustama ees teisma näht.

Ja see waade minewiksele oli temale nii magus, et ta juba mitte löige wagemat pagameelit enoie iteubewemuramie üie et tannud. Ta warris selle dune ees, ilma ei wanade haawade arm jelle hatitise tuituamie tuitu ennast uneeit awanund olets.

„Kui õnnelik olen ma teid, Blase, jalle näga jada,“ ütles naisterahwas.

„Sa mina olen õnnelik“ wastis mees, „pealegi mit õnnelik, et ma enami minewiku peale moteida ei tapo.“

Naisterahwas ohtas wainulijelt ja ütles pead raputa es:

„Ja teie olete mind jüüdiaseks pidanud.“

Willeneube pilt wiibis furwalt naisterahwa peal; tas ta jelle üie weel roomu tundis? Stas et o.mud naisterahwas ie, kui armastaja mees ta peale tuebats, waimmiega om. jüa üts tinnistand? Wis tarwis jelle juurde weel tagasi minna, nüüd weel waidlema hakata — woiw olla — toguu waietama?

„Ma olen andes annud“ — ütles Blase.

Kuid naisterahwas tõstis oma pea üles ja lausis tõsteli healel: „Minu sõber, mu päewad on warsti loetud. . . woiw olla, eht on see weel siin ilmas wiime kofu-tamine. . . Ma ei tapa mitte enne lahtuda, kui ma ennast teie ees õigesti olen teinud. Blase, selle Jumala ees, kes pea meie üle fohit pidama saab wannun ma teile, et ma talgi teie wastu truidustit murd-nud pole!“

„Kga. . . kuitbas teie see fobd. . . .“

„Ma tahan jeda kõit seletada, ma olen jeda teile wölgan.“

. . . Ilgel hommitust tuit loori läbi tinnmatats tehud naisterahwas mu juurde. See oli teie eme. Ta tahtis mind pidada teiega fofit läbi-tamine lõpetada, sest ta soovis tungiualt, et teie abeiusse astuats. Jada falkstümmend torba olivad tema plaanid jelles täis lugta läi-nud. Mina olin tatistuleks ees.

Tema pifaraib nähkes tundhin ma enda nõrga olemat. Ma otjasta-tin ennast ohwerdada. Ei teil mitte tarwis ei olets olnud mind maha jätta, siis tagasin mina meie ühen-ouft lahutada. Kga kuitbas? Teid oli ju põhjalist tarwis teie armastulest terwets teha. Seal panti teie ema mulle eite, teie jalalift firja jada, mis mind teie siimts to watus tegema pid. See oli lug. Ma panofin etiotja jellele enee teotamiele wastu ja tagstin teda ühtei waija wiata. Kuid ta teadis omeli joni teida, mis mind jügwaste kigutastwad. Weil nait-terahwasel on ühged wainud ja meie mõistame üksteist, kui meie fannatama. Ma olin wotmaks löige peate waimis. Jü B.Blase, ma olin jelle meeletuma etiepanefuga nouts, et ennast teie siimts fowat-utus teha. Ma tõstajin, ennast jarnafe peatefapamie parast mitte taitata. Ma wandujin teid ilma jona launumata enee juurest minna lasta, ilma et ma teie tagastpö-mieks löige wäheinat fariet olets teinud. See oli teie õnn, mida ma otijn ja enee õnnega waihin.

Ja fii teie jelle jalalije, ilma minna firja, millega minu juurde tuitte, lõditi tistunud aing jeda habematust istunud polestije, ma olesfin teie fofit üies tinnistandud ja olesfin jädawalt teie omast

saanud. Aga teie kõhtleste minu
truuksuse puures ja nii laiskin ma
hiss sõbrat sellel lohutaval siindida.
Almaste teie, et see haany, mida ma
oma jädames sonnud olen, mitte ni-
soma sügaw ei olnud, kui teie oma?
Jah, täna, 30. aasta pärast, wõin
ma idetudida, et mina rohkem ar-
magastin kui teie."

Wistarad paisustiwad wanalmehel
filarit.

„Ah mu sõbranna, ... mu sõbranna, ...: miks ei teadnud ma seda mitte? Miks ei aitanud ma seda?“

Siid naisterahwas lausjõs taja :
„Nii oli ehk parem!... Argem
nuijegem mitte saatuse üle, jee oli
tema määruš... Teil pole oma
eln üle ju mitte nii wäga kaebada
olnud... ja see on enam kui loota

"Aga sarnane enefe obwerdamine,"
 ütles wana Willeneuve täis tões-
 tuft ning tänuilistu olekut, "see on
 ju fangelate-meelitus."

Wana naisterahwa läeb wärtjeftiwad, naeratus lendaš fortundega faetud näöst üle ning ta ümises siis :

Wōndajugust.

[illegible]

et selleks tingimata tarvis olla skööni
erarong teidida ja saatnud skööni
jaamaümlemale sellekohja telegrammi
ära. See telegramm olisid asja
pöörde-punkti. Skööni jaama-
ümber saatnud telegrammi otsestele
Wismarti lätte, teisel teada
olnud, et Wenemaa mingil tingi-
misel jätta alata et taba. Mõne
päewa pärast alganud kongressi
soosideski unesti ja Wenemaa wõit-
nud efinemisel tänuksil toiti tingimised
wastu. Wismart oli teatanud, et
Inglisemaal kõhi taga olla ja ta
jõda kantutamast et wiitawa—seda
arwas ta lord Beatonseidibi rongi-
tükimise telegrammilt ara. Ingliseid
et olla teabnud, et Wenemaa nü
jõda jätta et taba.

Toimetuse kirjast.

"Strioliadaja." Teie armastine et ole õige. Kui tohmanu lõhnuvad juured hülita ka mitu et hõmista, siis on nende mõnaste ometi siht juured, kui muude, mõnda-niisi, vast "hõmista" lõhnuvate mõnaste, sest aialele aialele ja vee-ülelema et ole in meile lugeliste lõbu murettumine. Mõnastu lõhnuvete peatubis sejab jellest, et nende abil, kui mid oie poodil teitumad. haiba, mille muide muide kallist lüsi et peate, tõrvalde tõruba otseks loob. Avoist lüsi, kui ta diigane on, mõnast mõgevaime lüsi mõist muu. Sell pöral: Teatage, mis teatame-mõnastist näete ja suulete, lojuia jee mitte et ole.

3. 12. 1940. Soom tähtetub. Suhtimised
tähtidega suurelt jaolt leaduste kohta. Need
ei muuta aga nüüd harutaba, sest meil on ju
nüüd niisugune suudatuste-aeg et jee, mis
tõnu neel maffin, hõime kõnni teieie
maad mõis anda.

— 84 —
 Teie truudimüda tunnetes,
 mis meile laurbaste jelle tuul-aste ette uua
 maadamaa, mida wõime ja mida mitte ei
 wõi. Jäts ei müüdnud Teie meel mitte
 Palume Teid toimetustele teie, et jelle
 uue pitemat raskuda wõime. Seistes
 awaltalt on püudud, jelle on oigus
 enamat awaltalt loetud. On Teie wõim-
 uimust siis Teie laubades tuntuu? Mis
 tõe all olewas asjas „tõe“ on, jelle
 tohtu lahemad meie armastatud natsa-
 laulu. Siis ette oie's raski jelles as-
 jasse erapooletult tunnetatud laaba.

"Kollafirmutaja." Nüma taitelije allfir-
mata Teie liri et ilmu. Diete oma mine
ni aruamatahli firmitanud, et seda lugeb
et saa. Lõhetanud alltefirmatane eab
praegu Maasfimi ja selle jures et oie
mingsi fahimisi, et ta Maasfimi olnud tun-
neb. Siat püüet seda õendaba, mis
tema liri-ä et oie o'mohti.

6. 3. 3 (I.) Staat (ökonomet olemetax-
witannab. Rirjutage ebali. Velt laheb

Unemad fönnumed.

— Keisri Majesteet on
11. juulil tell 10 dhini merejõidult,
kus La Sakja keisriga kokku sai,
tagasi Beeterhosi jõudnud.

-- Pariisi teatatase „Birsh. Wedomostile," et förgematest diplomaat-ringfondast laadud teadete järele näib anuli jõukuni tulumise sünnus taan peal olla. Viite vabada Pariisi rahvaasjanduse-tunnajate ja nain. Kui Vene valdus- mehed Washingtonis põhjalitu wä- tuse jõukuni tulumise tulumises et panewad, siis wõida juba etmelei foos- tulumisel ajamine rahu teinud saada. Rahu teie labrakäimise testa eht- tund tats ja nii wõida rahulepingu allakirjutamist oktoabri-fuu tseli oodata.

— Sõjamäe jaoks oõle'affe
hobuseid eesolevate päevade jões :
18. juulil Matamis, 20. juul. Bal-
gas, 23. j. Bilandis, 26. j. Bal-
gas ja 28. juulil Rasmis.

— Hem, Portland! teatataks, et Portlandis Wene ja Jaapani maidusmeeste wahel soigepealt ajutine sõjariistade-raspi tegemine haruoluse muna. Jaapan et ulla fiskaalite selle wastu, kui see rahwaga annab lühikene — ühe tun — olema juba.

— Bielošiofi linn on juba tigi
nädal aega ilma lihaa.

— Subogda freistis alla
otimajet ajal rohkesti foolerinaise
patetsidaamit ette tunnud.

— Kõetõdes, Doni ääres on
raudteel rongide ahtumise tunni
Tihoretskini peiskas.

— Mēnauj. Būstī Sātīherba-
loni poaī totintu, utad talnpoeg-
de foosolelū 12. puuti hānūtāt
ūtīmūt, māsīn, ušē lēp'u'oba taln-
poja-ļēnās Rē. aetor, gemātes tānfr-
jades au-aloānās Bējērtiū lūnē
pealē peab wōmā.

— **Trüftwead.** Diewifn 54
nambris da 805. luf. tenel weera
11. rida illewaft fona „idromotolo-
gijem“ afemel karmis ingeba „idro-
matologiin“ ja 34. rida illewal
„joobifn“ afemel „joobnas.“

Бастулам төмөтөжа Ш. Шопел.
Башпаанда Ш. Шопел
Дона аныгы. Күрөк, 14 со. 1905 г.

Kuidas haiget rawitseda.

Hind 15 kop.

See raamat pakub lühikeses teoses selles tarvilikult juhutusi, mis haige talitajal tähele on panna. Mõistmiste pärast puuduliku haigeteleandmise tagajärjel saab palju teguri terget haigusi rahandetele forabel surmawate. Ima elama pöörata haiget mõistmiste hana äärelt elute allab. Kõrgele ise on haiguste parandamistele lühil kõige mõistmiste abinõu ja rohi, aga loobule jõuab, mis inimestes tegevad on, prob tunda, et neid mõistmiste teetada, hana traband-puudulikke nende waasta töö-tatate ja määramata kahju teha.

Raamat on saada igast suuremast
raamatukandlusest.

Pealadu Olewiku raamatu-äris, Jurjewis,
Nastana ul. nr 59

Sis. mille 17. kop. eel maršilid kaubab,
lelele kaubame raamatu kodu täite

Olan nüüd Suurel turul nr. 8.

(Suure turu ja Nüüsi ul. nurgal.)
ja wõtan haigrid waata.

Iga päew teha 9.—11. enne lõunat
4 5 peale lõunat

Dr. A. Schulzenberg.

Olewik matia

1. junlist aasia lõpuni
postiga 1 r. 70 kop.
postita 1 „ 25 „

Mõrreisi muutmise eest on 10 kop.
matia. Olewiku 'astus.

Cuule= mootorisi

walmistatavad * * *
P. & K. Martinsonid
Sastania ul. nr. 61.
Jurjewis.

Raudteerongide tulek ja minek Tai- linnas suwel 1905.

Kell	8.00	homm. tul.	Balti-kiit Keilast.
"	8.20	"	Petr. Jurj. Riia.
"	8.34	"	Pärn. Wilj. Paidest.
"	9.10	"	min. Pet. Jurj. Waike.
"	9.15	"	Pärn. Wilj. Paid.
"	10.00	e.l. tul.	Peterb. Jurj. Riia.
"	11.16	"	Türi-Alik. (Paw.)
"	11.25	"	min. Balt. Keila, Hapsal
"	12.15	p.l. trl.	Rakwerest.
"	2.00	"	min. Nõmmele.
"	2.46	"	tulek Nõmmelt.
"	4.00	"	min. Keila.
"	4.30	"	Rakwereste.
"	4.45	"	Türi-Halliku (Pw.)
"	6.00	"	tulek Balt. Keil. Hapsal
"	7.10	"	min. Peterb. Jurj. Riiga.
"	7.50	"	Nõmmele.
"	8.36	"	8. tul. Pärn. Wilj. Paidest.
"	8.0	"	Peterb. Jurj. Riia.
"	9.35	"	min. Paid. Wilj. Pärn.
"	9.55	"	tulek Keilast.
"	10.10	"	min. Balt. Keila.
"	11.30	"	Peterb. Jurj. Riiga.

Начало распути. Конец. Начало
14. июля 1905. г.

Възвращающа и трасирующа. Коппел, Юрjewis.